

ECOUL FILELOR

Revista Bibliotecii Colegiului Economic „Transilvania”

Colegiul Economic „Transilvania”
Târgu Mureș

VIITORUL BIBLIOTECII
începe astăzi!

Descoperă. Citește. Inspiră-te.

LECTURĂ

Cărți care
ne formează

EVENIMENTE

Activități și proiecte
ale bibliotecii

IDEI

Gânduri și reflecții
pentru minți curioase

Editorial

„Între pagini și suflete”

Fiecare revistă este mai mult decât o colecție de texte. Este oglinda unei comunități, o arhivă a emoțiilor și a gândurilor care ne definesc. Dacă primul număr al revistei Ecoul Filelor a fost despre începuturi, despre emoția toamnei și pașii unui nou drum, acest al doilea număr vine ca o continuare firească a poveștii noastre, o poveste scrisă cu răbdare, sensibilitate și dorința de a păstra vie bucuria lecturii și a creației.

Într-o lume în care totul pare să se desfășoare în grabă, paginile unei reviste rămân un spațiu al liniștii și al reflecției. Aici, cuvintele capătă suflet, iar experiențele trăite în școală devin amintiri care merită păstrate. Fiecare articol, fiecare desen, fiecare rând scris de elevi sau profesori reprezintă o voce care contribuie la identitatea colegiului nostru.

Ecoul Filelor nu este doar o revistă a bibliotecii, ci și o punte între generații, între vis și realitate, între ceea ce suntem astăzi și ceea ce devenim prin educație, cultură și implicare. În aceste pagini se întâlnesc curajul începuturilor, frumusețea prieteniei, pasiunea pentru cunoaștere și dorința de a lăsa ceva valoros în urmă.

Textul tău de paragraf

Ne dorim ca acest nou număr să fie pentru fiecare cititor un moment de inspirație și de apropiere de lumea cărților, a artei și a oamenilor care dau viață școlii noastre. Pentru că, dincolo de lecții și de activități, adevărata educație se construiește prin emoție, dialog și descoperire.

Bibliotecar Bucur Mariana

„Cărțile sunt prietenii
care nu ne dezamăgesc niciodată,
mentorii care nu ne părăsesc
și luminile care ne ghidează
în orice întuneric.”

Cicero

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Fondatorul revistei:

Bibliotecar

BUCUR MARIANA

Coordonatori:

Prof. dir. Rucoi Gheorghică Adrian

Bibliotecar Bucur Mariana

Prof. Căbuz Maria Zamfira

Prof. Pui Monica Emilia

Editori:

Prof. Pui Monica

Prof. Căbuz Maria Zamfira

Grafică și tehnoredactare:

Dan Elena, elevă

Rucoi Briana, elevă

Căbuz Remus Octavian, elev

 Editor: Colegiul Economic „Transilvania”, Tg. Mureș

 Tip publicație: Revistă școlară a bibliotecii colegiului

 Str. Călimanului, nr. 1, Tg. Mureș

 E-mail: revistabibliotecii.eco@gmail.com

CUPRINS

Paula-Maria Dărăban	
Cuvânt înainte	5
Adrian Gheorghiță Rucoi	
Cuvânt înainte	6
Elena Puia, Daniela Benyi Palko, Florea Lenuța	
Orizonturi verzi și digitale	7
Monica Avram	
Copiii de azi, lumea de mâine	9
Mariana Bucur	
Biblioteca, locul unde liniștea chiar are farmec	10
Marcela Livia Dan	
Textul dramatic și problematica traducerii lui	12
Ionela Cecilia Sulea	
Precizări generale privind răspunderea penală a autorilor	24
Monica-Emilia Pui	
Literatura română nu are termen de expirare	26
Florina Anghel	
Biblioteca școlară – un spațiu viu în drumul spre excelență	27
Gabriela Voșloban	
Tehnologia și resursele bibliotecilor în predarea limbilor moderne	29
Teodora Faragău	
Particularități esențiale în romanul Maitreyi de Mircea Eliade	37
Sanda Ormenișan	
De la antreprenor la profesor – o alegere cu sens	36
Sanda Pop	
Împreună pentru siguranța elevilor – activități de prevenire desfășurate la Colegiul Economic „Transilvania” Târgu-Mureș	37
Mona Bardos	
Despre management, alegeri și lecțiile pe care uneori viața ni le predă înaintea funcțiilor	39
Crina Cif	
Despre artă, începuturi și bucuria de a fi parte dintr-o întâlnire care inspiră	42
Maria Crișan	
Avem nevoie de materiale auxiliare în pregătirea examenului de bacalaureat pentru disciplina Geografie?	44
Elena Florina Dan	
Experiența mea Erasmus+ în Manavgat, Turcia – o călătorie a cunoașterii, învățării și prieteniei	45
Mihai Andrei Gaspar	
Drumul meu prin sport – mai mult decât performanță	50
Fares Hamoud	
Activitatea practică la Biblioteca Colegiului Economic „Transilvania”	55
Denis Buta	
Experiența noastră la Festivalul-concurs național „CDIdei în cărți” – ediția a XI-a, 2026	59
Dana Farcaș	
Biblioteca – locul unde tradiția întâlnește cultura	61
Mara Belean	
Brâncuși – activitate culturală la bibliotecă	63
Maya Fodor	
Firma de exercițiu	64
Remus Căbuz, Karina Câmpian	
Primul an de liceu	65
Maria Sorina Matei	
Internatul Colegiului Economic, pregătit pentru anul școlar viitor	66

Educația autentică înseamnă mai mult decât transmiterea de cunoștințe. Ea contribuie la formarea unor oameni echilibrați, responsabili și implicați activ în viața comunității. Revista „Ecoul filelor”, nr. 2, reflectă acest ideal educațional, evidențiind atât importanța dezvoltării profesionale și personale, cât și rolul valorilor care stau la baza unei educații de calitate.

Prin această publicație, comunitatea școlară oferă un spațiu al dialogului, al creativității și al schimbului de experiențe între profesori, elevi și colaboratori. Articolele reunite în paginile revistei ilustrează preocuparea pentru performanță și inovare, dar și pentru cultivarea respectului, a empatiei și a spiritului civic – valori esențiale în formarea tinerilor și în pregătirea lor pentru provocările unei societăți aflate într-o continuă transformare.

Adresez felicitări echipei editoriale pentru profesionalismul, dedicarea și efortul investit în realizarea acestui proiect. Sunt convinsă că revista „Ecoul filelor”, nr. 2, va continua să inspire, să promoveze exemple de bună practică și să demonstreze că educația autentică se construiește prin implicare, colaborare și respect față de valorile fundamentale.

Transmit tuturor celor implicați aprecierea mea sinceră și cele mai bune gânduri pentru continuarea acestui frumos demers editorial.

*Inspector școlar general
Prof. Paula -Maria DĂRĂBAN*

Dragi elevi, profesori și cititori ai revistei „Ecoul Filelor”,

Fiecare nou număr al acestei reviste reprezintă o dovadă că școala noastră trăiește prin oamenii săi, prin ideile pe care le împărtășește și prin dorința de a crea împreună. „Ecoul Filelor” nu este doar o publicație a bibliotecii colegiului, ci și o expresie a spiritului care ne unește: respectul pentru educație, cultură și frumos.

În paginile acestui nou număr se regăsesc gânduri, experiențe, emoții și proiecte care reflectă viața și valorile comunității noastre școlare. Fiecare articol poartă amprenta celor care au avut curajul să transforme ideile în cuvinte și să ofere cititorilor o parte din pasiunea și sufletul lor.

Trăim într-o perioadă în care informația circulă cu o viteză impresionantă, iar atenția noastră este adesea împărțită între numeroase direcții. Tocmai de aceea, lectura, reflecția și dialogul rămân repere esențiale. O carte, un articol sau o pagină scrisă cu sinceritate poate inspira, poate apropia oameni și poate deschide noi orizonturi.

Îi felicit pe toți cei implicați în realizarea acestei reviste – profesori, elevi și coordonatori – pentru implicare, creativitate și perseverență. Prin munca și dedicarea voastră, „Ecoul Filelor” devine mai mult decât o revistă: devine o parte a identității Colegiului Economic „Transilvania” și o oglindă a valorilor pe care le promovăm zi de zi.

Vă invit să răsfoiți aceste pagini cu bucurie și curiozitate, să descoperiți poveștile, ideile și vocile care dau viață comunității noastre și să păstrăm împreună vie pasiunea pentru cunoaștere, cultură și frumos.

Cu apreciere,

*Director, prof. Gheorghiță Adrian RUCOI
Colegiul Economic „Transilvania” Târgu Mureș*

Orizonturi Verzi și Digitale

CUM NE TRANSFORMĂ ERASMUS+ VIAȚA PERSONALĂ, PROFESIONALĂ ȘI ȘCOLARĂ

prof. Elena Cornelia PUIAC
prof. Daniela BENYI-PALKO
prof. Lenuța FLOREA

De la Târgu-Mureș la Budapesta, am pornit în explorarea educației viitorului. Dincolo de competențele tehnice dobândite la cursul „Green & Digital Skills for a Sustainable Future”, această experiență de mobilitate europeană reconfirmă forța programului Erasmus+ de a redesena destine, școli și comunități.

În luna mai a acestui an, o călătorie de 640 de kilometri care a pornit din Târgu-Mureș s-a transformat dintr-o simplă deplasare logistică într-o veritabilă aventură a cunoașterii. Destinația? Budapesta – o metropolă unde trecutul imperial și modernitatea vibrantă se întâlnesc pe malurile Dunării. Scopul? Participarea la un curs de formare profesională de elită, axat pe două dintre prioritățile absolute ale Uniunii Europene: digitalizarea și sustenabilitatea.

Însă valoarea unei astfel de mobilități depășește granițele sălii de curs din Dohány utca. Proiectele Erasmus+ funcționează ca un catalizator tridimensional, amprentând profund trei paliere esențiale: viața personală, cea profesională și, implicit, viața școlii. Orice experiență într-o țară străină te scoate din zona de confort. Gestionarea logisticii – de la condusul pe autostradă pe o ploaie torențială, până la orientarea într-un oraș necunoscut și cazarea digitalizată – dezvoltă adaptabilitatea și încrederea în sine.

Pe plan personal, Erasmus+ înseamnă deschidere culturală. Să te plimbi la apus pe lângă clădirea maiestuoasă a Parlamentului, să reflectezi în fața emoționantului Memorial al Holocaustului de pe faleză Dunării sau să explorezi Bastionul Pescarilor înseamnă să experimentezi istoria vie a Europei. Mai mult, interacțiunea directă cu vorbitori nativi și colegi din alte colțuri ale lumii prăbușește bariere, cultivă empatia și rafinează competențele lingvistice. Te întorci acasă nu doar un profesor mai bun, ci un cetățean european mai complet.

Cursul „Green & Digital Skills for a Sustainable Future” a demonstrat că tehnologia și ecologia nu sunt paralele, ci profund interconectate. Pe parcursul a cinci zile intensive, am trecut de la teorie la acțiune prin ateliere practice de brainstorming, utilizarea softurilor pentru monitorizarea deșeurilor și crearea de eco-proiecte bazate pe Obiectivele de Dezvoltare Durabilă (ODD 2030).

Ce înseamnă acest lucru pentru cariera unui dascăl?- Înseamnă trecerea de la metodele tradiționale la strategii inovatoare, capabile să răspundă provocărilor secolului XXI. Profesorul Erasmus+ învață să utilizeze instrumente digitale pentru a explica fenomene complexe precum amprenta ecologică sau schimbările climatice, stimulând spiritul critic și creativitatea în rândul elevilor săi. Este o perfecționare care aduce un plus de valoare incontestabil portofoliului profesional.

Cel mai mare beneficiu al programului Erasmus+ este că efectele sale nu se opresc la participant. Ele se multiplică în momentul reîntoarcerii în sala de clasă transformându-le într-o clasă mai atractivă, o școală incluzivă. Prin transferul de expertiză și schimbul de bune practici observate în țara gazdă, școala noastră câștigă o infuzie de prospețime. Metodele non-formale, jocurile de colaborare și tehnicile de spargere a gheții testate la Budapesta vor fi replicate la clasă, transformând lecțiile în experiențe interactive. Elevii devin beneficiarii direcți ai unor proiecte care sporesc participarea democratică și incluziunea prin digitalizare, transformând școala într-un mediu mai prietenos, conectat la realitățile globale.

Zilele de formare s-au încheiat cu recunoașterea oficială a competențelor prin certificatele Europass, dar povestea merge mai departe. Amintirea serii în care echipa căuta locația cursului în Sectorul VII al Budapestei, designul proiectelor eco și energia exercițiilor de team-building devin acum combustibil pentru transformarea educațională de acasă.

Proiectele Erasmus+ nu sunt doar simple stagii de formare sau oportunități de călătorie; ele reprezintă o investiție pe termen lung în oameni. Ele ne reamintesc că educația nu are granițe și că, pentru a construi un viitor sustenabil pentru elevii noștri, trebuie mai întâi să îndrăznim noi înșine să fim inovatori, globali și mereu deschiși către învățare.

Copiii de azi, lumea de mâine

Atunci când lectura și interesul pentru ca noua generație să fie informată și educată primează înaintea de orice, cred că nimic nu e pierdut. Dimpotrivă! Obişnuim să punem etichete destul de dure și de drastice referitoare la generațiile care ne urmează, însă adevărul este că de noi - adulții de azi - depinde felul în care copiii de azi - adulții de mâine - își vor asuma timpurile în care trăiesc. Atunci când adulții se străduiesc să transfere copiilor cunoștințe, valori și principii sănătoase - dincolo de nevoile materiale - lucrurile merg în direcția în care trebuie. Suntem împreună - dascăli și bibliotecari - alături de părinți în această luptă continuă pentru o educație corectă, onestă și responsabilă. Avem așteptări de la cei mici, e adevărat! Dar ei nu fac decât să ne imite.

Dacă noi îi vom crește cu drag de carte, vor fi adulți educați! Dacă le vom insufla pasiunea pentru cunoaștere, vor fi adulți informați! Dacă le vom spune mereu adevărul și le deschidem ochii minții spre dreptate, vom avea adulți care stau drept în fața oricui, știind să-și apere opiniile! Cartea - indiferent de forma ei - păstrează totalitatea cunoștințelor omului, din toate timpurile. Ce nu este scris, nu rămâne în memoria colectivă. Se pierde! Dispare!

Doresc Revistei Ecoul Filelor să fie păstrătoare a unei fărâme din viața dascălilor și elevilor de azi, lăsată moștenire celor de mâine!

Dr. Monica AVRAM

Director Biblioteca Județeană Mureș

Biblioteca, locul unde liniștea chiar are farmec

Pentru mulți, biblioteca pare „locul acela unde trebuie să șoptești” și unde timpul trece mai încet decât într-o oră de matematică, într-o zi de luni. La Colegiul Economic „Transilvania” din Târgu Mureș, însă, lucrurile stau puțin diferit. Biblioteca noastră nu este doar un spațiu plin de cărți, deși avem multe. Unele sunt serioase, altele captivante, iar altele te prind atât de tare, încât uiți complet de telefon. Da, chiar se întâmplă! Dincolo de lecturile pentru școală sau pentru bacalaureat, biblioteca devine un loc al descoperirii, uneori chiar întâmplătoare. Știi momentul acela când vii doar să împrumuți ceva rapid și pleci cu o carte la care nici nu te-ai fi gândit? Exact asta face biblioteca: îți pune în mână povestea potrivită, la momentul potrivit.

Pentru elevii noștri, biblioteca nu înseamnă doar liniște, ci acea stare plăcută în care te poți concentra cu adevărat. Aici descoperi că există viață și dincolo de scroll-ul nesfârșit și găsești idei pentru eseuri fără să te lupți cu zeci de pagini și surse deschise simultan.

Biblioteca este și un spațiu de formare practică. Aici își desfășoară activitatea o parte dintre elevii de la profilul Administrație, care efectuează practica de specialitate. Ei se implică în organizarea fondului de carte, sprijină activitățile culturale și învață să lucreze cu documentele specifice unei biblioteci, precum registrele și fișele de evidență a cititorilor, dar și cu programele informatice utilizate pentru gestionarea fondului de carte.

În acest fel, își dezvoltă abilități practice esențiale: organizarea, atenția la detalii, comunicarea și lucrul în echipă. Pentru elevi, biblioteca nu este doar un loc de studiu, ci și un spațiu în care pot lua o pauză reală. Nu este pauza zgomotoasă din curte și nici agitația de pe holuri, ci acel colț liniștit unde îți poți trage sufletul după o zi încărcată.

Profesorii nu sunt doar vecini de coridor ai bibliotecii, ci adevărați aliați. Biblioteca devine astfel un partener important în procesul de învățare. O recomandare de lectură bine aleasă poate schimba modul în care privești o materie. Orele și proiectele realizate cu resurse din bibliotecă sunt mai interesante, mai dinamice și aduc o perspectivă diferită față de clasicele prezentări.

În plus, biblioteca este un spațiu activ. Aici organizăm concursuri, pregătiri pentru olimpiade, lansări de carte, întâlniri cu scriitori, realizăm reviste și desfășurăm activități în parteneriat cu diverse instituții și universități. Este un loc în care circulă ideile, nu doar cărțile. Te așteptăm fără presiune, fără teste, doar cu povești, zâmbete și dorința de a descoperi ceva nou.

Bibliotecar, Mariana BUCUR

Textul dramatic și problematica traducerii lui

Marcela Livia DAN PhD

Cercetător Științific III

Universitatea de Artă, Tg.Mureș

Activitatea de traducere are vechi tradiții. Ea este generată de existența pe glob a mai multor limbi și va fi necesară atâta timp, cât omenirea nu va dispune de o limbă unică pentru comunicare.

Izvorând dintr-o necesitate practică imediată, activitatea de traducere a avut la început caracter oral, așa – numita „interpretare” sau „tălmăcire”. Apoi traducerea s-a extins la textele scrise.

Procedeul traducerii începe cu determinarea genului operei, întrucât de caracterul acesteia depinde alegerea vocabularului, redarea diferitelor nuanțe ale cuvântului: una din condițiile de bază pentru traducerea literaturii artistice, de exemplu, este cunoașterea la perfecție a limbii, a culturii, a istoriei poporului precum și a obiceiurilor acestora descrise în original, în caz contrar, traducătorul riscă să denatureze trăsăturile caracterului, specificul național al creației inspirate a scriitorului.

Într-o accepție simplistă se crede că traducerea înseamnă a găsi pentru cuvintele unei limbi, cuvinte echivalente în altă limbă. Considerându-se că lexemele sunt un fel de „etichete” ale obiectelor, fenomenelor, calităților, acțiunilor, etc., se poate ajunge foarte ușor la ideea eronată că traducerea ar fi un simplu schimb de „etichete”. Ferdinand de Saussure observă în acest sens că pentru unii oameni limba, redusă la principiul sau esențial, este o nomenclatură, adică o listă de termeni ce corespund cu tot atâtea lucruri. Începuturile omenirii s-au întrepătruns cu istoria traducerii, demonstrând prin aceasta faptul că traducerea și interpretarea sunt activități specifice omului care au întâmpinat evoluția acestuia în toate epocile.

Punctul de plecare cel mai cunoscut al activității de traducere este unul biblic-mitologic, și anume este vorba despre lucrările legate de renumitul Turn Babel unde au apărut multilingvismul omenirii și problemele legate de acesta. Peste tot unde intră în contact oameni care vorbesc limbi diferite și legat de aceasta și de culturi diferite, a fost nevoie la început de traduceri orale – de interpreți – și mai târziu, când a apărut corespondența scrisă, de traduceri scrise – de traducători. Activitatea translatologică a fost și va fi folosită în toate domeniile: în relațiile politice cât și în cele sociale, la expansiunea puterii politice cât și la călătorii pașnice; în trecut în special la transmiterea filozofiei, științei și literaturii, în ziua de azi în special în cazul textelor de specialitate și al domeniilor precum economie, politică și știință.

În timpurile moderne, după ce știința traducerii s-a afirmat ca știință de sine stătătoare, din ce în ce mai mulți specialiști s-au ocupat cu teoria translatologiei (unii cu știința traducerii, alții cu știința interpretării). Știința traducerii nu numai că s-a afirmat ca disciplină autonomă, dar a și determinat specialiștii să pună bazele diverselor direcții de cercetare în cadrul acestei discipline. Au apărut astfel orientări lingvistice care mai târziu au fost înlocuite de acele orientări care considerau procesul traducerii mai mult ca pe unul intercultural, și alte direcții, dar care nu s-au bucurat de aceeași răspândire. Multe dintre ele se referă la traducerea textelor literare în general, motiv pentru care traducătorul de texte dramatice se afla în dezavantaj față de traducătorul filologic care se ocupă cu poezia și ficțiunea narativă. Pe de-o parte există multă literatură de specialitate, care se ocupa cu traducerea poeziei și a prozei, în timp lucrările referitoare la traducerea textelor dramatice și strategiile traducerii textelor dramatice nu însumează probabil nici măcar o zecime din aceasta.

Pe de altă parte problemele de traducere sunt mult mai complexe: în timp ce în primul caz avem de-a face cu un singur mediu de transfer și anume textul scris - și legate de el culturile sursă și țintă –, situația în cazul traducerii pieselor de teatru devine mult mai complexă. Acest caz implică în traducere pe lângă transferul dintre textul sursă respectiv cultura sursă și textul țintă respectiv cultura țintă al unui text scris și o serie de alți factori, în afara celor lingvistici, care joacă în acest caz un rol esențial. Susan Bassnett-McGuire^[1] a atras atenția asupra acestui fapt - după ce a exclus pieselor de teatru ale lui Byron și Shelley, la care reprezentarea pe scenă a fost interzisă în mod explicit de autori -, ea vorbind despre două texte, cel scris și cel jucat care sunt inseparabile. Traducătorul se află deci într-o situație foarte dificilă, deoarece trebuie să trateze textul în combinație cu un sistem de semne foarte complex. În procesul traducerii trebuie să se țină seama concomitent de caracteristicile paralingvistice și cinetice, factori extra-lingvistici care sunt enumerați de către Yvonne Griesel^[1]: gesturi, mimică, decor, costume, factori situaționali și alții.

[1] Susan Bassnett-McGuire *Translation Studies*, 3rd-ed., Routledge, London and New-York, Routledge, 2002

În ultimul timp specialiștii s-au ocupat din ce în ce mai des cu istoria traducerii pentru a-i înțelege mai bine evoluția și pentru a putea prezenta o privire de ansamblu.. Câteva personalități din domeniul culturii și literaturii și-au lăsat amprenta asupra controverselor teoretice, ne referim la, Martin Luther cu operele sale renumite „Sendbrief vom Dolmetschen” , și „Summarien über die Psalmen und Ursachen des Dolmetschens” și apoi mai târziu, în secolul XIX, Friedrich Schleiermacher care scrie renumita lucrare „Über die verschiedenen Methoden des Übersetzens”.

Asemenea comunicării generale între oameni, în teatru se întâlnește un model al comunicării estetice între artist, opera de artă, și receptorul artei, în timp ce în cazul unei reprezentații teatrale producerea artei, are loc între artist și opera de artă, simultan cu consumul artei, și receptorul artei. Un alt element esențial pentru raportul dintre dramaturgie și teatru îl constituie cele două apariții ale textului, care au fost numite de Roman Ingarden text principal și secundar, iar de Brigitte Schultze text dialogal și extra-dialogal. Cu toate că textul secundar nu are o funcție estetică, în funcție de mărimea lui, el dă indicii referitoare la reprezentație și la traducerea unui text dramaturgic.

O altă caracteristică a textului teatral într-o reprezentație este limbajul non și paraverbal, strâns legat de cultură. Zuber-Skerritt^[2] care s-a ocupat amănunțit cu această temă, face o sinteză a tuturor acestor elemente. Traducerea unei piese necesită mai multă atenție a aspectelor non-verbale și non-literare, spre deosebire de traducerea romanului sau a poeziei. O piesă depinde de factori suplimentari precum mișcările, gesturile, posturile, mimica, ritmul vorbirii, intonația, muzica și alte efecte de sunet, lumini sau scenariu. O piesă este dependentă în mod deosebit de impactul imediat asupra publicului. Elementele non-verbale au fost împărțite de către Erika Fischer-Lichte^[3], specialistă în semiotica teatrului, după cum urmează: semne lingvistice, mimice, gestice, proxemice și para-lingvistice.

[1] Yvonne Griesel(Die Inszenierung als Translat. Möglichkeiten und Grenzen der Theaterübersetzung. Berlin: Frank und Timme Verlag, 2007

[2] Ortrun Zuber-Skerritt Page to Stage. Theatre as Translation, Rodopi, Amsterdam, 1984)

[3] Erika Fischer-Lichte Semiotik des Theaters. Die Aufführung als Text, Volume 3, 4 th edition, Gunter Narr Verlag Tübingen , 1999

Aceste elemente non- și paraverbale au determinat-o pe Katharina Reiß[1] să încadreze textul dramatic care e reprezentat pe scenă în cadrul tipurilor de texte relevante pentru traducere, mai exact la tipul de text multi-medial. Astfel textul dramatic este subsumat prin mijloacele sale vizuale și auditive categoriei de texte multi-mediale.

Ortrun Zuber-Skerritt descrie în felul următor: „Cu toate ca o piesă poate fi tradusă perfect din punct de vedere lingvistic, și cu toate că poate fi rafinată din punct de vedere artistic, această opera literară necesită în continuare acțiune și mișcare, pentru a obține acea integrare completă a textului și reprezentației.”[2] Astfel se nasc cele două elemente cheie, care trebuie luate în considerare în cazul unei traduceri pentru scenă, care au fost denumite de Susan Bassnet McGuire[3] capacitatea de a fi jucat și de a fi vorbit (playability und speakability) iar de Mary Snell-Hornby capacitatea de a fi vorbit și de a fi jucat (Sprechbarkeit und Spielbarkeit).

Între timp Bassnett și-a schimbat radical părerea și a respins conceptele introduse de ea, înlocuindu-le cu unul nou, capacitatea de a fi citit (readability), fiind de părere că un text conține elemente deictice, care trebuie luate în considerare. Conceptul ei din trecut a fost continuat apoi în anii '90 de un nou actor pe scena traducerilor teatrale, și anume de către Patrice Pavis, care a introdus termenul de capacitatea de a fi jucat (performability - mise en scène).

Patrice Pavis[4] descrie diferitele concretizări, transformări ale unui text dramatic, care în prima etapă este scris, apoi analizat din punct de vedere dramaturgic, spus pe scenă și ulterior receptat de public. În legătură cu traducerile, au fost conturate teorii și în România încă din perioada interbelică. În cazul traducerii pentru scenă, au fost luate în considerare aceleași elemente, cum ar fi limbajul non- și paraverbal al unei piese de teatru, structura dialogului și caracteristicile sale și durata unui text dramatic. Toate aceste caracteristici trebuie avute în vedere. Pe lângă aceasta, literatii români pretindeau și cunoștințe de specialitate în domeniul științei teatrale, în vederea aplicării lor. Ceea ce poate nu a fost dezbătut suficient de către teoreticieni în teoriile de azi este faptul că traducătorul nu trebuie să fie doar un expert sau un profesionist, ci uneori, pentru a fi un bun traducător, trebuie să existe și o anumită chemare pentru aceasta.

[1] Katharina Reiß Adäquatheit und Äquivalenz als Schlüsselbegriffe der Übersetzungstheorie und –praxis. În Snell-Hornby, Mary @Kardic, Mira(eds): Grundfragen der Übersetzungswissenschaft. Wiener Vorlesungen von Katharina Reiß. Wien : Universitätsverlag f.a

[2] Ortrun Zuber-Skerritt The Languages of Theatre. Problems in the Translation and Transposition of Drama , Pergamon Press, Oxford and New-York, 1980, p.24-50

[3] Susan Bassnett-McGuire Translation Studies, Methuen, London and New-York, 1980

[4] Patrice Pavis Problems of translation for the stage: interculturalism and post-modern theatre. Cambridge University Press, Cambridge , 1989, p.25-44

Așa cum Ingarden este pentru o concretizare adecvată a operei, așa trebuie să încerce și translatorul să descifreze corect, respectiv adecvat, mesajul autorului, deoarece el îndeplinește funcția de legătură dintre cel din urmă și receptor. În cadrul teoriei sale. Ingarden[1] vorbește despre așa numitele „nedeterminări” ale unei opere literare, care trebuie câteodată completate sau uneori lăsate ca atare. Numai că în timp ce Ingarden condiționează completarea acestor nedeterminări de text, Pavis este de părere că ele depind total de punctul de vedere al observatorului și de orizontul ideologic al acestuia. Gadamer[2] spune despre procesul traducerii: “Traducerea este la fel ca orice interpretare, o iluminare. Cel ce traduce trebuie să preia asupra sa astfel de iluminări. În mod evident, el nu are voie să lase nimic în suspensie din ceea ce îi este neclar. Trebuie să ia o atitudine[...]. Fiecare traducere serioasă este mai clară și mai uniformă decât originalul”.

Hermeneutica lui Gadamer este de mare importanță pentru istoria receptării și influenței, deoarece considera conștiința istorică a influențelor ca fiind constitutivă pentru procesul înțelegerii și deoarece lucrează cu termenul central din estetica receptării, „orizontul”. Cu acest orizont trebuie să lucreze și traducătorul, deoarece el nu folosește și modifică doar orizontul său, ci el trebuie să se gândească și la orizontul adresatului, pentru a putea produce un text ținând seama de acesta.

Katharina Reiß[3], în lucrarea sa “Posibilități și limite în critica traducerii” se orientează cu analiza sa în două direcții: una se referă la tipologiile textului relevante pentru traducere și la caracteristicile care trebuie luate în considerare la o traducere în funcție de tipul textului.

Cealaltă direcție este, pe de-o parte, analiza relevantă pentru traducere a „determinanților intralingvistici”, care conțin instrucțiunile semantice, lexicale, gramaticale și stilistice, și pe de alta parte a determinanților extralingvistici, care conțin determinanții de situație, cauza, timp, loc, receptor, dependența de vorbitor și implicările afective.

[1]R. Ingarden, Structura fundamentală a operei literare . Poetizași stilistică. Orientări moderne. – București. Editura Univers, 1972. pp. 53-65.

[2] H.G Gadamer Actualitatea frumosului ,trad. de Val. Panaitescu, Iași, Editura Polirom, 2000 , p.213

[3] Katharina Reiß La critique des traductions, ses possibilités et ses limites, traduit de l'Allemand par C. Bocquet, Artois Presses Université, 2002

Estetica recepției a lui Wolfgang Iser și Hans Robert Jauß[1], a fost dezvoltată în cadrul școlii de la Konstanz. În timp ce Jauß analizează în primul rând receptorul și rolul său în procesul hermeneutic, Iser este interesat în mod special de text și de efectul său. Hans Robert Jauß a pornit de la ideea receptării unei opere literare, și propus să realizeze un instrumentar, care să constituie baza unei noi istorii a literaturii încă nescrise, și anume istoria literaturii cititorului.

Pe aceasta el o consideră complementară istoriei tradiționale a literaturii după autori, operele lor și curente literare. Ea trebuie înțeleasă ca un proces, în care, chiar dacă cu ponderi diferite, sunt incluse toate trei instanțele, autor, text, receptor. Pentru aceasta, el se întoarce la conceptele de bază ale tradiției estetice și atribuie ca urmare, producătorului textului Poiesis-ul, textului Aisthetis-ul și receptorului Katharsis-ul. În continuare Jauß introduce conceptul „orizontul așteptării”, preluat de la sociologul Karl Mannheim și hermeneuticinalul Hans Georg Gadamer. Acesta reprezintă la Jauß, în principal în domeniul literaturii, o pre-cunoaștere, care este un moment al experienței însăși, și pe baza căreia, noul, pe care noi îl percepem devine inteligibil. În afara de aceasta, Jauß vorbește despre distanța estetică dintre operă și cititor, care după receptare poate avea ca și consecință o lărgire a orizontului așteptării.

Și Wolfgang Iser[2] pornește în teoria sa de la interacțiunea comunicățională dintre text și cititor. În timp ce Jauß reconstruiește ca istorie a receptării în primul rând orizontul așteptării diverselor grupuri istorice de cititori, conceptul teoretic al lui Iser se referă ca răspuns la întrebarea cum determină structura textului activitățile mentale ale cititorului în timpul cititului. Iser preia conceptul de grad de nedeterminare al unui text (Unbestimmtheitsgrad) al unui text din domeniul fenomenologiei, pornind de la nedeterminările lui I Roman Ingarden. El denumesc aceste spații dintr-un text literar, care generează nedeterminare, spații libere. Spațiile libere sunt aranjate în text după un model specific, pe care Iser îl numește structura apelativa (Apellstruktur) a textului.

[1] Hans Robert Jauß Pour une esthétique de la réception, traduit de l'allemand par Claude Maillard, préface par Jean Starobinski, Gallimard, 1990

[2] Wolfgang Iser Actul lecturii. O teorie a efectului estetic, trad. note și ref. Romanița Constantinescu, București, Ed. Paralele45, 2006, p. 38

Cititorul implicit al lui Iser, apare în cazul special al semioticii și receptării în teatru, în modelul teoretic al lui Patrice Pavis, ca spectator implicit. Acesta percepe diversele concretizări în procesul recepției și traducerii în teatru. Traducătorul, ca cel de-al doilea autor al textului, are sarcina să lase pe cât posibil necompletate spațiile nedeterminate. El trebuie însă să se decidă care dintre ele corespund cunoștințelor generale și abilităților combinatorice ale grupului țintă. Prin aceasta, el nu înlătură farmecul lecturii. Dar atunci când constată că anumite spații libere și repertoriul de norme al textului sursă se află în afara cunoștințelor generale ale receptorului, și că prin aceasta ar putea fi afectată funcționarea traducerii, atunci trebuie să le completeze. Pentru a putea efectua o evaluare critică a procesului traducerii, este nevoie de un aparat critic, care să poată fi utilizat pentru aceasta.

Textul teatral de pildă este perceput ca o partitură, comportând o doză specială de neterminare, un reliefat de libertate care stă mereu la dispoziția reprezentațiilor. Încarnarea teatrală propriu-zisă lichidează de multe ori această parte nedeterminată a partiturii dramatice. Interpretarea Cidului de Gérard Philipe de exemplu, a lui Harpagon de Louis de Funes reduc considerabil libertatea regizorului, a actorului ba chiar și a spectatorului de a construi un alt Don Rodrigue sau un alt Harpagon. Punctul de plecare al interpretărilor regizorale rămâne însă textul. Primele traduceri în limba română se realizează abia în secolul al XIX-lea și vor fi impulsionate de generația de la 1848. Fragmente din piese străine, mai rar din Corneille, erau recitate, “declamate”, uneori în original alteori în traduceri de circumstanță. Prima piesă de Corneille integral tradusă a fost nu Cidul, așa cum ne-am aștepta, ci Horace cu siguranță datorită mesajului patriotic al textului, corespunzător momentului de prefaceri din istoria noastră. Traducătorul, G. Sion, membru al Societății Academice Române a publicat-o în anul 1875. Chiar dacă traducătorul dovedește o certă competență lingvistică și semantică, versiunea trădează stângăciile unei limbi în evoluție, cu o ortografie nefixată încă, cu arhaisme aproape incomprehensibile, care o face inutilizabilă astăzi. A rămas ca o versiune de autoritate traducerea Cidului făcută de Ștefan O. Iosif în 1911, traducere pe care Cezar Petrescu o elogiază, pe bună dreptate, în prefața ediției din 1956. Superioritatea acesteia din urmă este de netăgăduit : avem de-a face cu o limbă română modernă, metaforică pe care cititorul român o poate agreea, dincolo de inadvertențe semantice legate de textul francez, în care lirismul este reținut, iar sobrietatea expresiei este menită să redea universul eroic al unei axiologii proprii operei lui Corneille. O îndelungată practică a traducerii unor texte din literatura franceză a condus-o pe Irina Mavrodin^[1] la anumite concluzii.

[1] Irina Mavrodin Traducerea, o practică-teorie” în *Modernii-precursori ai clasicilor*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1981, pp. 191-209

Prima vizează “desuetudinea lingvistică” a traducerilor făcute în secolul al XIX-lea în limba română din autori francezi, devenite inutilizabile astăzi, “nu pentru ca ar fi ininteligibile, ci pentru că limbajul lor este resimțit de către cititorul modern ca având valori conotative derizorii”[1]. Chiar dacă termenul folosit derizoriu nu este poate cel mai adecvat, el tinde să exprime, în cazul operelor aparținând tradiției culturale, dificultăți de transpunere, mai mari desigur ca în cazul textelor moderne. Semnalez câteva dintre ele : câmpurile semantice nu se suprapun în cele două limbi, sintaxele nu sunt echivalente, traducerea alexandrinului pune și ea probleme. O analiză atentă a versiunilor românești ale pieselor lui Corneille realizate în secolul al XIX-lea ne conduce la o explicație mai profundă, vizând condițiile în care a evoluat literatura română modernă. Apărută sub zodia romantismului, literatura română a beneficiat de descoperirea de către generația de la 1848 a modelului devenit clasic pentru noi al literaturii populare, care, prin doine, basme și cântece bătrânești are mai multe afinități cu romantismul decât cu clasicismul. Faptul că în literatura română primele drame originale au fost drame romantice nu putea să nu influențeze traducerile, inclusiv pe cele din teatrul clasic. Influența tiparului romantic este atât de irezistibilă, încât până în prezent traducerile noastre din clasicismul francez sună romantic. Or, tocmai acest lucru, să sune altfel, trebuie evitat într-o traducere.

Pe de altă parte deschiderea spre Occident din secolul al XIX-lea a însemnat preluarea aproape concomitentă a operelor clasicismului (mai ales francez), dar și ale iluminismului (Voltaire este des tradus și jucat) și mai ales ale romantismului. Arta poetică a lui Boileau coexista cu Prefața lui Cromwell de Victor Hugo. Clasicismul, mai ales cel francez, presupune o anumită bază subiacentă, un anumit fel de idealizare a omului, cu proiectare în modele, un anumit sens al ierarhiei sociale, dublată de o ierarhie morală, un simț al echilibrului uman în raport cu viziunea armoniei și a simetriei, la rândul ei determinată de un anume centrism (social și moral). Societatea românească și psihologia noastră etnică nu au realizat niciodată o asemenea bază. Piese baroce, Iluzia comica de pilda, pun mult mai puține probleme traducătorilor, tocmai pentru ceea ce în epocă reprezenta iregularitatea, respinsă ulterior de codul clasic. Este perioada în care modelele teatrului francez erau împrumutate din dramaturgia spaniolă, care nu cunoscuse niciodată rigorile clasicismului, fiind mult mai sensibilă la spiritul baroc. În a doua jumătate a secolului trecut se realizează alte traduceri, de către scriitori ca Victor Eftimiu (în colaborare cu Petre Manoliu), sau de traducători specializați, de pildă Aurel Covaci.

[1] Idem, p.193

Aurel Covaci, probabil în dorința de a da o marcă personală unitară textului cornelian traduce faimoasa tetralogie, Cidul, Horațiu, Cinna, Polyeuct, dar și două piese baroce, din prima parte a creației corneliene, Iluzia comică și Mincinosul, precum și două piese posterioare tetralogiei, dar care se joacă pe scenele din Franța Rodoguna și Nicomed.

Deși traduse în momentul când scena românească făcuse deja reale progrese, traducătorii noștri sunt mai puțin sensibili la virtuțile propriu zis dramatice, ludice ale textului clasic subliniindu-i fie virtualitățile lirice (beneficiind de un stadiu superior al limbajului poetic, de un bogat și nuanțat registru de imagini și de neologisme bine asimilate), fie un anume tip de patetic, declamatoriu, emfatic, fără legătură cu o gestualitate pe care textul clasic o presupune, chiar în cazul celebrelor pledoarii.

Putem avansa desigur explicații cu caracter accidental, de suprafață. Se pot astfel repera în traducerile românești simple slăbiciuni de expresie dar și tendințe generale, care confirmă alunecarea acestor traduceri pe panta unui romantism fad, departe de sobrietatea originalului. Este izbitor de pildă de abuzul de epitete, care n-au corespondent în textul francez și care funcționează ca umplutură pentru rimă, având toate în comun funcția de a colora patetic discursul. Vom da doar câteva exemple din traducerea lui Covaci : faimoasa întâlnire dintre Rodrigue și Ximena din primul act, unde expresii neutre de tipul , mon sang, l'affection, mon bras, l'offense devin în româna roșul sânge, iubirea pătimasă, brațul dur, rău cumplit barbar. Iată și două versuri în opoziție : N'épargnez point mon sang : goutez sans résistance/ La douceur de la perte et de votre vengeance.= O, varsă-mi sângele și gustă cu plăcere/A răzbunării și a morții mele miere!. Interjecția, turnură exclamativă, inversiunea, prezența bizară a substantivului miere de dragul rimei sunt menite să hiperbolizeze efectul, tendință care afectează practic toate traducerile. Chiar atunci când textul original are o încărcătură ușor patetică, o tentă de prețiozitatea expresia paroxistică este anulată în clasicism prin ceea ce Léo Spitzer numea "l'équanimité", efect de surdina, de reținere pe care-l realizează pedala pianului. E ca și cum traducerile ar folosi pedala pentru a amplifica sunetul. Semnificativ nu este faptul că traducătorul adaugă ceva față de textul original, procedează aproape inevitabil traducerii în versuri, ci faptul că el adaugă întotdeauna, nu un cuvânt sau o expresie neutră din punct de vedere semantic ci una care modifică contextul în sensul unui patos de tip romantic.

În traducerea lui Victor Eftimiu sobrietatea versului clasic, armonia și echilibrul sunt în general păstrate, dar există o multitudine de tipare de expresie care par să trimită la Eminescu, Arghezi sau Blaga. La fel se întâmplă cu numele proprii, de cele mai multe ori omise în traducere :ele sunt la Corneille nu numai o trăsătură a stilului "nobil", dar și semnul unei adevărate conversiuni psihologice, întrucât la sfârșitul confruntărilor personalitatea protagoniștilor se anulează într-o comuniune dincolo de "vous" sau "je".

Se știe că un cuvânt plasat la rimă este automat pus în evidență, prin urmare alegerea rimei nu e deloc întâmplătoare, ci servești conotațiile textului. Traducerile în limba română păcătuiesc des prin rime inadecvate sau forțate, (de pildă, verbul a fi , forma prescurtată e rimează cu virtute, sau pronumele relativ care cu valoare de conjuncție rimând cu ardoare – vezi versiunea lui Aurel Covaci), cu efecte negative asupra cadenței versului cornelian.

Lectura ca și traducerea sau reprezentarea dramatică re-creează sensul de fiecare dată.

Într-o carte-antologie cuprinzând toate textele despre traducere pe care le-a publicat, Paul Ricsur [1] vorbind despre dubla sarcină a traducătorului, aceea de se deplasa în sfera de sens a limbii străine și de a “găzdui” discursul celuilalt în sfera de sens a “limbii-gazdă”, postulează necesitatea unei neîncetate lucrări de retraducere. E lesne de presupus că problema competenței traducătorului ocupă nu puține pagini, iar concluzia este limpede : traducătorul trebuie să posede un “bilingvism minimal”.

Supus unui mimesis sau diegesis, cititorul trebuie să concretizeze el textul, în sensul precizat de Ingarden, adică să-și imagineze el cum ar putea arăta scena respectivă. Cititorul produce o imagine mentală a textului.

Oricât de descriptiv ar fi un text, cititorul niciodată nu va “vedea” la propriu scena descrisă, precum într-o imagine vizuală. Béres András[2], subliniază „ Textul drama-tic în sine nu este teatru, iar rolul scris nu este încă personaj scenic. Rolul scris devine personaj scenic numai prin întruparea sa de către actor, adică grație intonațiilor și combinațiilor de sunete, de mișcării, de gesturi, de priviri etc. ale actorului creator.”

Încă de la prima lectură și apoi în numeroase repetiții, textul dramatic se metamorfozează prin frământarea sa în ceea ce Umberto Eco denumea „comunitatea interpreților”. Până să se implice în această comunitate și principalul beneficiar – spectatorul, ceilalți, adică regizorul, actorii, scenograful și echipa tehnică depun eforturi conjugate pentru a desăvârși, în stilul lor propriu, comunicarea necesară creației scenice. Textul dramatic în sine conține potențialul unor infinite interpretări. În modelajul măiestriei artistice, ficțiunea are puterea de a reface realitatea, ba chiar „ vizează intenționat un orizont de realitate nouă, pe care l-am putea numi lume ” spune Paul Ricoeur^[1].

[1] Paul Ricsur Volumul X. no. 17.63, 1995, p. 47

[1] Paul Ricsur Sur la traduction, Paris, Editura Bayard, 2004,

[2] Béres András Text și spectacol, Târgu Mureș, Editura Academos. 2000, p. 58

Activitățile de traducere au o tradiție îndelungată. Ea decurge din existența mai multor limbi pe planetă și este necesară atâta timp cât oamenii nu au o singură limbă de comunicare. Din nevoi practice imediate, activitatea de traducere a fost inițial orală, așa-numita „interpretare” sau „interpretare”. Traducerea se extinde apoi la textul scris.

Traducerea artei creative într-o altă limbă necesită înțelegerea cu acuratețe a culturii, limbii și istoriei țării scriitorului, precum și a obiceiurilor acestuia. Dacă un traducător nu înțelege aceste lucruri, este posibil să traducă incorect ideile scriitorului schimbându-le specificul național. Un alt aspect important atunci când traduceți orice tip de literatură este alegerea unui vocabular adecvat în funcție de gen.

BIBLIOGRAFIE:

Bassnett-McGuire, Susan, *Translation Studies*, 3rd-ed., Routledge, London and New-York, Routledge, 2002.

Bassnett-McGuire, Susan, *Translation Studies*, Methuen, London and New-York, 1980

Beres, András, *Text și spectacol*, Târgu-Mureș, Editura Academos, 2000.

Fischer-Lichte, Erika, *Semiotik des Theaters*, Band 1, Gunter Narr Verlag, Tübingen, 1983.

Fischer-Lichte, Erika, *Geschichte des Dramas. Epoche der Identität auf dem Theater von der Antik bis zur Gegenwart*. Tübingen-Bassel, Francke Verlag, 1999.

Gadamer, H.G., *Actualitatea frumosului*, trad. de Val. Panaitescu, Iași, Editura Polirom, 2000

Ingarden, R., *Structura fundamentală a operei literare. Poetică și stilistică. Orientări moderne*. – București, Editura Univers, 1972.

Iser, Wolfgang, *Actul lecturii. O teorie a efectului estetic*, trad. note și ref. Romanița Constantinescu, București, Editura Paralele45, 2006.

Jauß, Hans Robert, *Pour une esthétique de la réception*, traduit de l'allemand par Claude Maillard, préface par Jean Starobinski, Gallimard, 1990.

Mavrodin, Irina, *Traducerea, o practică-teorie* în *Modernii-precursori ai clasicilor*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1981.

Pavis, Patrice, *Problems of translation for the stage: interculturalism and post-modern theatre*, Cambridge, Cambridge University Press, 1989.

Reiss, Katharina, *Adäquatheit und Äquivalenz als Schlüsselbegriffe der Übersetzungstheorie und –praxis*. În Snell-Horby, Mary @Kardic, Mira(eds): *Grundfragen der Übersetzungswissenschaft*. Wiener Vorlesungen von Katharina Reiß. Wien : Universitätsverlag f.a.

Reiss, Katharina, *La critique des traductions, ses possibilités et ses limites*, traduit de l'Allemand par C. Bocquet, Artois Presses Université, 2002.

Ricsur, Paul, *Sur la traduction*, Paris, Editura Bayard, 2004.

Zuber-Skerritt, Ortrun, *Page to Stage. Theatre as Translation*, Amsterdam, Rodopi, 1984.

Zuber-Skerritt, Ortrun, *The Languages of Theatre. Problems in the Translation and Transposition of Drama*, Oxford and New-York, Pergamon Press, 1980.

Precizări generale privind răspunderea penală a autorilor

Ionela Cecilia ȘULEA

Profesor în învățământul gimnazial de stat

Răspunderea penală este o formă a răspunderii juridice, care intervine, în momentul în care persoanele care săvârșesc o infracțiune [1] (care, în accepțiunea Codului penal român [2], este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o [3]) sunt obligate să suporte consecințele faptelor ilicite, adică să fie pedepsiți conform legii penale în vigoare la data săvârșirii faptei incriminate.

Potrivit doctrinei, răspunderea penală a fost definită ca: obligația de a suporta și executa o pedeapsă, iar dreptul corelativ al statului este de a aplica o pedeapsă, în urma săvârșirii unei infracțiuni, și de a constrânge pe infractor să o execute [4].

Statul, prin intermediul justiției penale, este cel care desfășoară activitatea de tragere la răspundere, care se răsfrânge direct asupra persoanelor care comit o infracțiune prevăzută de lege [5].

Potrivit Codului penal [6], persoanele în vârstă de peste 14 ani pot răspunde penal. Totuși, trebuie să fie dovedit că minorul, la data săvârșirii infracțiunii, a avut discernământ. Această nevoie de a dovedi existența discernământului este necesară pentru minorii cu vârsta cuprinsă între 14-16 ani. În cazul minorilor care au avut vârsta de peste 16 ani la data săvârșirii infracțiunii, se prezumă că au discernământ, urmând să răspundă penal pentru fapta lor, incriminată de codul penal.

Discernământul este o stare de fapt care urmează să fie apreciată, în funcție de fiecare caz în parte, de un expert medico-legal psihiatric; discernământul nu are însă nicio legătură, cu responsabilitatea, care este o stare de drept, prezumată relativ a exista [7].

Prezumția absolută în cazul răspunderii penale este aceea că minorul sub 14 ani este incapabil a răspunde penal și că lui nu i se pot aplica sancțiunile prevăzute de legea penală.

Răspunderea penală are la bază forța coercitivă a statului, care se pune în practică prin intermediul pedepselor principale, accesorii și complementare [8].

Dacă subiectul activ este un minor și se dovedește că acesta a săvârșit o faptă incriminată de legea penală, el se pedepsește conform art. 115 C. pen.

Infracțiunile privind drepturile de autor sunt prevăzute de Legea nr. 8/1996 [9] , în art. 193-199. Exemplificând, amintim câteva dintre acestea, precum: punerea la dispoziția publicului, inclusiv prin internet sau prin alte rețele de calculatoare, fără drept, a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe ori de drepturi sui-generis aparținând fabricanților de baze de date, ori a copiilor acestora (art. 194) sau faptele comise fără autorizare, precum este reproducerea pe sisteme de calcul a programelor pentru calculator, în modalități precum: instalare, stocare, rulare sau executare, afișare ori transmitere în rețea internă (art. 195).

Sub aspect procedural, cât și substanțial, regulile legii speciale se completează cu dispozițiile dreptului comun în vigoare la data săvârșirii infracțiunii [10].

Concluzionând putem afirma că drepturile de autor sunt protejate în mod vădit de Codul Penal și în mod substanțial de prevederile Legii nr. 8/1996 datorită faptului că lumea contemporană este în continuă mișcare iar dubla protecție este avantaj deziderat.

Drepturile de autor sunt acum și mai importante dacă ne raportăm la existența IA, care la rândul ei citează întotdeauna resursele folosite, tocmai pentru a nu intra sub incidența răspunderii penale.

NOTE DE SUBSOL

[1] Într-o accepțiune largă, infracțiunea este definită ca fiind: fapta omului interzisă prin lege și sancționată penal prin intermediul pedepsei.

2 Legea nr. 286 din 2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, a fost modificată și completată de Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

3 A se vedea art. 15 C. pen.

4 Pentru unele detalii privind definiția infracțiunii, a se vedea: I. Oancea, *Tratat de drept penal. Partea generală*, Editura All, București, 1994, p. 265; C. Bulai, *Manual de drept penal. Partea generală*, Editura All, București, 1997, p.311; M. Zolineak, *Drept penal. Partea generală*, vol. III, Editura „Chemarea”, Iași 1993, p. 792, C. Mitrache, *Drept penal român. Parte generală*, Casa de Editură și Presă „Șansa” S.R.L., București, 1995, p. 254, V. Pașca, R. Mancaș, *Drept penal. Parte generală*, Editura Universitas Timisiensis, Timișoara, 2002, p. 409; L. M. Stanilă, *Răspunderea penală obiectivă și formele sale în dreptul penal roman*, în *Analele Universității de Vest din Timișoara*, nr. 1/2011, p. 87.

5 A se vedea E. Boțian, *Drept procesual penal, Note de curs*, Editura Burg, Sibiu, 2014, p. 2.

6 A se vedea art. 113 C. pen.

7 A se vedea M. Udriou, *Fișe de drept penal, Partea generală, Noul Cod Penal*, Editura Universul Juridic, București, 2014, p. 211 și urm.

8 A se vedea art. 53-55 C. pen.

9 A se vedea Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.

1⁰ A se vedea B. Florea, *Dreptul proprietății intelectuale*, Editura Universul Juridic, București, 2011, p. 148 și urm.

Literatura română nu are termen de expirare

Într-o lume în care totul se schimbă rapid, în care apar zilnic aplicații noi, trenduri noi și moduri noi de a comunica, literatura română pare, la prima vedere, ceva vechi, legat de manuale, teme și comentarii. Totuși, dacă ne apropiem de ea cu răbdare, descoperim că nu este deloc prăfuită. Dimpotrivă, literatura română nu are termen de expirare, pentru că vorbește despre oameni, emoții, alegeri, frici și visuri care rămân actuale indiferent de epocă. Deși operele clasice au fost scrise în alte vremuri, ele continuă să ne pună întrebări importante. Când îl citim pe Eminescu, nu citim doar despre iubire sau natură, ci despre dor, idealuri și căutarea sensului. Când îl descoperim pe Caragiale, observăm că ironia lui se potrivește uneori surprinzător de bine și societății de astăzi. Personajele sale, cu ambițiile, minciunile și ridicolul lor, par că nu au dispărut, ci doar și-au schimbat hainele și mediul în care trăiesc.

Literatura română rămâne vie și pentru că ne ajută să înțelegem cine suntem. Prin ea, intrăm în contact cu limba, istoria, mentalitățile și sensibilitatea poporului nostru. Un text literar nu este doar o lecție pentru școală, ci și o oglindă. În el putem vedea felul în care au gândit și au simțit oamenii dinaintea noastră, dar și felul în care gândim și simțim noi. Chiar dacă realitatea s-a schimbat, multe probleme au rămas aceleași: dorința de libertate, conflictul dintre generații, iubirea, nedreptatea, singurătatea, nevoia de a fi ascultat. Un alt motiv pentru care literatura română nu expiră este puterea ei de a se reinventa. Fiecare generație o citește altfel. Un elev de astăzi poate descoperi în „Amintiri din copilărie” nu doar umorul lui Creangă, ci și nostalgia unei lumi mai simple. În romanele lui Rebreanu poate vedea drama alegerilor grele, iar în poezia lui Nichita Stănescu poate găsi un mod nou și curajos de a privi cuvintele. Literatura nu rămâne blocată în trecut, pentru că sensurile ei se schimbă odată cu cititorii. Este adevărat că uneori limbajul unor texte poate părea dificil, iar contextul istoric poate fi îndepărtat de viața noastră. Dar tocmai aici intervine rolul nostru: să nu citim mecanic, doar pentru note, ci să încercăm să găsim legătura dintre text și prezent. O carte devine actuală atunci când ne întrebăm ce are ea de spus despre noi. Literatura română nu are termen de expirare pentru că nu este doar despre trecut. Este despre om, iar omul, cu toate schimbările din jurul lui, continuă să iubească, să greșească, să spere și să caute răspunsuri. De aceea, cărțile importante nu îmbătrânesc cu adevărat. Ele ne așteaptă, generație după generație, să le redescoperim.

„SĂ NU LAȘI
SĂ TREACĂ O ZI
FĂRĂ SĂ VEZI,
SĂ AUZI SAU SĂ
CITEȘTI CEVA
FRUMOS.”

(GOETHE)

Biblioteca școlară – un spațiu viu în drumul spre excelență

Biblioteca școlară nu este doar o încăpere cu rafturi ordonate și fișe de catalog. Este un loc care respiră liniște și sens, un spațiu în care fiecare elev poate deveni, fără presiune, mai atent la lume și la sine. Aici, în tăcerea care nu apasă, ci ocrotește, începe adesea drumul către excelență.

Se spune că „o carte este un vis pe care îl ții în mâini”. În bibliotecă, aceste vise stau cuminiți pe rafturi, așteptând să fie deschise. Fiecare volum are o voce, uneori abia șoptită, alteori puternică și limpede. Când un elev deschide o carte, nu doar citește. Ascultă, caută, se regăsește. Iar în acest proces, învățarea devine firească, aproape imperceptibilă, dar profundă.

Cărțile au o poezie a lor. Foșnetul paginilor, mirosul discret de hârtie, liniștea care se așază între două rânduri – toate creează o stare greu de înlocuit. Cartea nu grăbește. Nu cere. Nu judecă. Ea stă și așteaptă. Și, în așteptarea ei, ne învață răbdarea. În mijlocul acestui univers se află bibliotecarul. Nu ca un simplu administrator de volume, ci ca un ghid atent și echilibrat. Experiența unui bibliotecar nu se măsoară doar în ani, ci în întâlniri: cu elevi timizi, cu cititori pasionați, cu întrebări neașteptate. Este meseria în care înveți să ascuți înainte de a răspunde și să recomanzi fără a impune. Un bibliotecar șlefuit de timp și adaptat prezentului înțelege că lumea s-a schimbat.

Elevii de astăzi trăiesc într-un ritm alert, înconjurați de ecrane și informații rapide. De aceea, rolul său nu mai este doar să ofere cărți, ci să creeze punți: între digital și lectură, între curiozitate și cunoaștere, între grabă și răbdare. Uneori, o simplă întrebare deschide un drum: „Ce ți-ar plăcea să descoperi azi?” Și din acel moment, biblioteca nu mai este doar un loc, ci devine o experiență. Cititorii de azi sunt diferiți, dar nu mai puțin profunzi. Ei caută sens rapid, dar atunci când îl găsesc, se opresc. Nu mai citesc întotdeauna liniar, dar știu să selecteze, să compare, să revină. Au nevoie de ghidaj, dar și de libertate. Iar biblioteca le poate oferi ambele lucruri. „Nu citim ca să știm mai mult, ci ca să înțelegem mai bine” – acesta ar putea fi un gând simplu care definește rostul lecturii în prezent. Într-o lume aglomerată de informații, excelența nu mai înseamnă doar acumulare, ci claritate. Iar această claritate se construiește, adesea, în liniștea unei biblioteci. Biblioteca școlară devine astfel un sprijin discret, dar esențial. Nu promite rezultate rapide, nu oferă rețete, dar creează contextul potrivit pentru creștere. Aici, elevii învață să pună întrebări, să caute răspunsuri, să aibă răbdare cu propriul lor proces. Și poate că tocmai în această simplitate stă puterea ei. Printre rafturi, între cărți și gânduri, se conturează ceva greu de definit, dar ușor de simțit: încrederea că fiecare poate învăța, în ritmul său, fără teamă. Iar când această încredere apare, excelența nu mai pare un ideal îndepărtat, ci un drum posibil. Biblioteca nu schimbă lumea dintr-o dată. Dar schimbă, încet și sigur, felul în care o privim. Și uneori, asta este de ajuns.

Bibliotecar Florina ANGHEL

Școala Gimnazială „Serafim Duicu”, Târgu Mureș

Reînnoirea prin lectură. Tehnologia și resursele bibliotecilor în predarea limbilor moderne[1]

Cum ar arăta învățarea unei limbi străine fără acces la cărți, resurse digitale sau contexte reale de comunicare? Într-o lume în continuă schimbare, în care tehnologia redefineste modul în care învățăm, biblioteca școlară devine mai mult decât un simplu spațiu al lecturii, ea se transformă într-un veritabil centru de formare și explorare intelectuală.

În trecut, predarea limbilor moderne era dominată de metode tradiționale, centrate pe gramatică și traducere. Elevii acumulați cunoștințe teoretice, dar aveau puține oportunități de a folosi limba în situații autentice. Chiar dacă existau instrumente considerate inovatoare la acea vreme, acestea nu reușeau să schimbe în mod fundamental caracterul rigid al învățării. O schimbare esențială s-a produs odată cu apariția perspectivei acționale, care redefineste rolul elevului. Acesta nu mai este un simplu receptor de informații, ci devine un participant activ, capabil să utilizeze limba în contexte reale. Accentul se mută de la acumularea de cunoștințe la aplicarea lor, iar procesul de învățare devine dinamic și interactiv, bazat pe activități autentice precum dialoguri, simulări sau proiecte.

În acest nou cadru educațional, biblioteca școlară capătă o importanță deosebită. Ea nu mai este doar un loc de depozitare a cărților, ci un spațiu viu, care susține învățarea prin diversitatea resurselor oferite. Cărțile, revistele, dicționarele, dar și materialele digitale contribuie la dezvoltarea competențelor lingvistice și culturale ale elevilor. Prin lectură, aceștia își îmbogățesc vocabularul, își dezvoltă capacitatea de înțelegere și descoperă limba în contexte autentice. Activități precum cluburile de lectură, proiectele tematice sau utilizarea resurselor online transformă biblioteca într-un mediu atractiv și stimulativ pentru elevi.

În prezent, tehnologia joacă un rol esențial în predarea limbilor moderne. Platformele educaționale, aplicațiile mobile și resursele multimedia oferă acces rapid la informații și permit învățarea în ritm propriu. Materialele autentice – înregistrări audio, videoclipuri sau articole – aduc limba mai aproape de realitate, iar profesorii pot adapta conținuturile în funcție de nivelul și nevoile fiecărui elev, oferind feedback personalizat. În acest context, biblioteca își extinde funcțiile și în mediul digital, devenind un spațiu hibrid, în care lectura tradițională se îmbină armonios cu noile tehnologii. Accesul la cărți electronice, baze de date sau platforme educaționale îi încurajează pe elevi să exploreze, să caute informații și să învețe autonom. În același timp, lectura contribuie la dezvoltarea competențelor interculturale, facilitând înțelegerea diversității culturale și a valorilor altor spații lingvistice.

Privind spre viitor, tehnologia promite să aducă noi oportunități în învățarea limbilor moderne. Inteligența artificială și realitatea virtuală vor crea experiențe interactive și personalizate, deschizând noi orizonturi în educație. În acest peisaj, biblioteca are șansa de a deveni un adevărat hub educațional, integrând resurse moderne și susținând un proces de învățare adaptat cerințelor actuale.

Pentru anii care urmează, adevărata provocare va consta în păstrarea unui echilibru între utilizarea tehnologiei și dimensiunea umană a educației. Relația profesor–elev, dialogul și lectura rămân elemente fundamentale ale formării, oferind profunzime și sens procesului de învățare. Biblioteca școlară ocupă un loc central în predarea limbilor moderne, contribuind, prin promovarea lecturii și integrarea resurselor tehnologice, la formarea unor elevi autonomi, competenți și deschiși către lume. Reînnoirea prin lectură, susținută de tehnologie, nu este doar o tendință, ci o necesitate a educației contemporane.

Profesor limbi moderne, Gabriela VOȘLOBAN

Particularități esențiale în romanul *Maitreyi* de Mircea Eliade **Teodora FARAGAU, profesoară de limba și literatura română la Școala** **Gimnazială Fântânele, Mureș**

Mircea Eliade a reprezentat o personalitate complexă a culturii române, având o dublă vocație: de filosof și istoric al religiilor, pe de o parte, și de scriitor, pe de altă parte. Născut în București pe data de 13 martie 1907, acesta a urmat studii aprofundate în India, la Calcutta, în 1920, experiență care i-a marcat decisiv parcursul intelectual și literar. Anul 1933 este unul de referință în biografia sa, ilustrând susținerea tezei de doctorat, începutul carierei universitare și publicarea romanului *Maitreyi*, care i-a adus un succes fulminant. Eliade a făcut parte din noua generație de intelectuali interbelici, alături de figuri precum Emil Cioran și Mihail Sebastian, militând pentru o spiritualitate autentică și refuzând inițial implicarea politică în favoarea creației spirituale.

După cel de-al Doilea Război Mondial, a trăit în exil, devenind un savant de renume mondial, profesor la Universitatea din Chicago, dar continuând să scrie proză fantastică și memorialistică în limba română. Trăsăturile romanului modern ce se impun în creațiile lui Eliade sunt veridicitatea faptelor limită, sinceritatea cu care sunt transmise trăirile lăuntrice, sentimentele și gândurile, bogăția ideilor și a principiilor, subiectivitatea, tipul de roman-jurnal, dimensiunea ambiguă a erosului, exotismul, conexiunea cu spiritualitatea, incompatibilitatea cuplului adamic, dubla valență a temporalității și anticalofilismul.

Romanul *Maitreyi* este considerat de critică o capodoperă a prozei subiective moderne, fiind definit drept un roman al experienței și al autenticității. Publicat în 1933, textul explorează povestea de dragoste dintre Allan, un inginer european (alter-egoul autorului), și *Maitreyi Devi*, o bengleză, fiica lui Narendra Sen. Gheorghe Glodeanu vorbește despre particularitățile acestui roman, care deosebesc romanul *Maitreyi* de alte romane românești prin construirea unui personaj aflat într-o lume străină și cum acesta face față diferențelor rasiale, culturale, tradiționale, religioase, de aceea, criticul enumera câteva dintre particularitățile romanului care se îmbină cu evoluția protagonistului pe tot parcursul romanului. Aceste particularități despre care vorbea criticul sunt: „intelectualizarea conflictului epic, descoperirea Indiei cu arhetipurile ei culturale și confruntarea acestui univers cu tradițiile și mentalitățile europene, introducerea elementelor de senzualitate în roman, elaborarea unei mitologii a seducției, sunt doar câteva din elementele novatoare ale unui roman substanțial, viabil și azi”^[1]. De asemenea, Eliade a explorat și autenticitatea, reprezentată de monologul interior al lui Allan cu necesitatea de onestitate printr-un stil anticalofil, așa cum susținea și George Călinescu: „autorul nu uită să atragă atenția asupra scrisului său nepriceput cu fina intenție de a-i garanta autenticitatea”^[2].

[1] Gheorghe Glodeanu, *Mircea Eliade, poetica fantasticului și morfologia romanului existențial*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997, p. 224.

[2] G. Călinescu, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Editura Semne, București, 2003, p. 870.

Tema majoră a romanului o constituie iubirea imposibilă dintre un european și o bengaleză, mai exact conflictul dintre două lumi și două culturi diferite, reflectat în pasiunea dintre Allan și Maitreyi sau „idila între două ființe de rase deosebite, despărțite prin moravuri, unite în universalitatea dragostei, e o veche temă romantică”[1] în termenii lui George Călinescu. Iubirea este prezentată ca o experiență mistică, un instrument de cunoaștere și o poartă către universul mitic. Motivele sacrului și profanului sunt omniprezente, Allan descoperind prin Maitreyi o realitate irațională pentru el, barbară chiar și fascinantă, care sfidează logica raționalistă europeană. Finalul romanului este unul tragic, marcat de imposibilitatea împlinirii iubirii pe pământ, planul concret al terestruului, și transformarea acesteia într-o nuntă tanatică, realizabilă doar în planul celest.

Viziunea despre lume a textului este în strânsă legătură cu tema principală, și se realizează prin intensitatea trăirilor, maniera în care sunt redată acestea, pasiunea dintre cei doi parteneri, cât și călătoria spirituală și modificările interioare suferite de protagonist. În afara poveștii de iubire relevată de autor, al doilea plan al operei îl ocupă bătălia dintre culturi. Allan, un tânăr englez, ajunge în India și este primit în casa inginerului Narendra Sen, unde va avea parte de experiențe culturale și de unde va învăța tot mai multe despre tradițiile indiene. Totuși, european fiind, nu va putea înțelege în totalitate anumite fapte, de exemplu, iubirea lui Maitreyi pentru un copac, iar acestea îl vor copleși și vor crea tensiune între el și lumea pe care o descoperă. Romanul se deschide cu un motto în limba bengali, traducerea lui fiind: „<<Îți mai amintești de mine, Maitreyi? Și dacă da, ai putut să mă ierți?>>”[2], ceea ce accentuează și mai mult adevărul din spatele cărții, adică faptul că Maitreyi a existat în realitate, iar autorul a avut o legătură cu aceasta, fapt pentru care romanul comportă și caracter autobiografic. Ceea ce întărește această constatare este afirmația lui Mircea Eliade dintr-un interviu: „Cartea aceasta este adevărată de la început până la sfârșit!”[1].

Față de romanul tradițional, în care naratorul este omniscient, omniprezent, obiectiv, neimplicat, care doar participă la acțiune din poziția de spectator, romanul modern are nevoie de un narator implicat, participant la acțiune, subiectiv, intradiegetic, fiind atât narator, cât și actor. În romanul Maitreyi, Allan ocupă o funcție dublă, aceea de personaj-narator, care narează acțiunea și faptele întâmplare, cât și de personaj-actor, care participă activ la acțiune. Allan, ca personaj-narator, „se află la o anumită distanță temporală și psihologică (...) adoptând perspectiva du dehors”[2], conform lui Jaap Lintvelt, fiindcă acest tip de personaj narează evenimentele petrecute în trecutul său ca personaj-actor. Narațiunea subiectivă la persoana I se resimte încă de la prima frază a operei: „Am șovăit atâta în fața acestui caiet, pentru că n-am izbutit să aflu încă ziua precisă când am întâlnit-o pe Maitreyi.”[3]. Pe lângă cele două funcții principale ale protagonistului, „Allan și-o asumă și pe cea de autor al jurnalului, însă este un autor de gradul al II-lea, diferit de autorul concret și autorul implicat.”[1]. Tehnica jurnalului se face prezentă prin scrierile personajului-narator care oferă veridicitate operei. Eugen Simion delimitează trei accepțiuni ale acestei tehnici. Prima este reprezentată de „jurnalul intim al personajului care trăiește o întâmplare miraculoasă, transformată într-o tragedie plină de sensuri; acesta înregistrează experiența în chiar momentul manifestării ei”[2].

[1] Camil Baltazar, De vorbă cu domnul Mircea Eliade, în *Viața literară*, an. III, nr. 89, 6 ianuarie 1934, p. 4.

[2] Ruxandra Nechifor, *Erosul - „labirint”*, semn și simbol în Maitreyi de Mircea Eliade, Editura Lumen, Iași, 2006, p. 12.

[3] Mircea Eliade, Maitreyi, Editura CARTEX 2000, București, 2006, p. 15.

[1] Ibidem, p. 871.

[2] Mircea Handoca, Mircea Eliade un uriaș peste timp, Editura Orizonturi, București, 2008, p. 83.

Această primă accepciune marchează un aspect fragmentar, dinamic și spontan. A doua delimitare se face prin „însemnările ulterioare ale diaristului care infirmă sau completează primele impresii”[3], care prezintă un caracter mai calculat, o cercetare mai amănunțită a detaliilor și o revizuire. Ultima accepciune este „confesiunea naratorului pe măsură ce narațiunea se scrie după ce experiența (istoria) s-a încheiat.”[4]. A treia fază este caracterizată prin subiectivitate și autenticitate. Concluzia pe care o ilustrează Eugen Simion este că această tehnică folosită de Mircea Eliade tinde să-i dea cititorului iluzia veridicității și să pară că toată biografia autorului este transpusă în roman, pe când în Maitreyi doar o parte din biografia scriitorului este absorbită de paginile romanului. Așadar, „jurnalul devine un pretext literar, ca un reper al autenticității, precum și o formă de confesiune, revelație și rememorare.”[1]. Aceste caracteristici ale jurnalului au rolul de catharsis, deoarece naratorul re trăiește evenimentele pentru a se îndepărta de trecutul care încă îl mai frământă

Structura romanului este de natură circulară. Traseul circular pe care îl parcurge Allan este reprezentat în trei etape cu valoare simbolică. Orașul labirint și jungla reprezintă prima etapă, care are în prim-plan experiența botezului ploilor din junglă. A doua etapă este marcată de spital și de casa lui Sen, unde pasiunea și iubirea pentru Maitreyi este în centru. Ultima etapă a traseului se regăsește în munte și în lacurile de la marginea Calcuttei, iar experiența principală din această etapă este ascensiunea pe Himalaya. Cele trei etape realizează întregul parcurs al eroului, prima parte fiind ilustrată de tânărul de succes, iar ultima parte, de revenire ca învingător învins. Așadar, traseul alternează de la a pleca - a se întoarce, apoi iar a pleca. Eroul se pierde și se regăsește pe sine, așa cum remarcă și Sabina Fănar, acest traseu „creează cadrul adecvat pentru experiențele dramatice succesive parcurse de erou, de <<pierdere>> și de <<regăsire de sine>>; ele figurează termenii mutației spirituale (...) și etapele acestuia, constituite din alternarea acțiunilor a pleca – a se întoarce – a pleca”[1]. Romanul acesta mai poate fi denumit și roman inițiativ, pentru că, datorită evenimentelor trăite, personajul central ajunge să se maturizeze în final. Totuși, toate aceste evenimente care îl ajută pe personaj să ajungă la o cunoaștere mai profundă a spiritualității indiene, cât și a propriului spirit, sunt transpuse în plan simbolic prin metamorfoze.

În cadrul acestui roman de dragoste intervine și romanul de moravuri și de atmosferă. În interiorul orașului Calcutta se află trei tipologii umane, adică autohtonii, comunitatea albă și una eurasiatică bovarică.

[1] Ruxandra Nechifor, Erosul - „labirint”, semn și simbol în Maitreyi de Mircea Eliade, Editura Lumen, Iași, 2006, p. 13.

[2] Sabina Fănar, Eliade prin Eliade, Editura Univers, București, 2003, p. 76.

[1] Ruxandra Nechifor, Erosul - „labirint”, semn și simbol în Maitreyi de Mircea Eliade, Editura Lumen, Iași, 2006, p. 13.

[2] Eugen Simion, Mircea Eliade, spirit al amplitudinii, Editura Demiurg, Iași, 2001, p. 58.

[3] Ibidem.

[4] Ibidem.

Personajul principal are șansa să interacționeze cu aceste trei tipologii. Așadar, pentru prima comunitate, cea tradițională, un reprezentant fidel ar fi personajul Narendra Sen, care interzice relația fiicei sale cu un european, chiar dacă acesta dorea să se convertească la hinduism pentru a putea rămâne alături de fiica lui. Mentalitatea comunității albe se poate demonstra prin părerea prietenului lui Allan, Harold Carr, care nu înțelege cum un european dorește să devină hindus și să trăiască alături de o bengaleză „-Nu zău, Allan, cum de-ți poate plăcea ție o bengaleză? Sunt dezgustătoare. M-am născut aici, în India, și le cunosc mai bine decât tine. Sunt murdare, crede-mă.”^[1]. Ultima comunitate este mai restrânsă, aspirând spre mutarea în Anglia. În cadrul comunității eurasiaticilor poate fi inginerul Narendra Sen, fiind totodată și autohton, deoarece, la începutul cunoașterii cu Allan, acesta dorea să-l înfieze, ca mai apoi să poată să se mute în Anglia, considerând-o o țară mai liniștită, care poate să-i ofere protecție.

În final, romanul se dovedește un roman al eșecului, atât în planul interior al narațiunii, în care Allan se declară „învins de vraja și puterea misterului indian”^[2], cât și în planul existențial al autorului, care se reîntoarce de unde a plecat. Așadar, există doi demoni care conduc spre acest eșec, după Mihai Gheorghiu, primul fiind literatura, al doilea simbolizând erosul.

Surse bibliografice:

1. Baltazar, Camil, De vorbă cu domnul Mircea Eliade, în *Viața literară*, an. III, nr. 89, 6 ianuarie 1934.
2. Călinescu, G., *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Editura Semne, București, 2003.
3. Eliade, Mircea, Maitreyi, Editura CARTEX 2000, București, 2006.
4. Fânaru, Sabina, *Eliade prin Eliade*, Editura Univers, București, 2003.
5. Gheorghiu, Mihai, *Reversul istoriei, Eseu despre opera lui Mircea Eliade*, Editura Eikon, București, 2014.
6. Glodeanu, Gheorghe, Mircea Eliade, poetica fantasticului și morfologia romanului existențial, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997.
7. Handoca, Mircea, *Mircea Eliade un uriaș peste timp*, Editura Orizonturi, București, 2008.
8. Nechifor, Ruxandra, *Erosul - „labirint”*, semn și simbol în Maitreyi de Mircea Eliade, Editura Lumen, Iași, 2006.
9. Simion, Eugen, *Mircea Eliade, spirit al amplitudinii*, Editura Demiurg, Iași, 2001

[1] Mircea Eliade, Maitreyi, Editura CARTEX 2000, București, 2006, p. 16.

[2] Mihai Gheorghiu, *Reversul istoriei, Eseu despre opera lui Mircea Eliade*, Editura Eikon, București, 2014, p. 114.

[1] Sabina Fânaru, *Eliade prin Eliade*, Editura Univers, București, 2003, p. 76.

De la antreprenor la profesor – o alegere cu sens

Au fost ani în care fiecare zi începea cu decizii rapide, riscuri asumate și responsabilitatea de a duce mai departe un proiect în care credeam. Antreprenoriatul m-a învățat să fiu organizată, să caut soluții și, mai ales, să nu renunț atunci când lucrurile devin dificile. Dar, la un moment dat, am simțit nevoia de mai mult: de sens, de impact pe termen lung, de contribuție reală în formarea oamenilor.

Așa a început drumul meu spre catedră. Trecerea de la antreprenor la profesor nu a fost simplă. Am lăsat în urmă ritmul alert al mediului de afaceri pentru o lume în care răbdarea, empatia și comunicarea sunt esențiale. Însă am descoperit rapid că experiența mea nu s-a pierdut, ci s-a transformat într-un avantaj.

Astăzi, la clasă, nu predau doar teorie. Le vorbesc elevilor despre situații reale, despre decizii grele, despre eșecuri care m-au învățat mai mult decât orice succes. Îi încurajez să pună întrebări, să gândească diferit și să aibă curajul de a încerca. Pentru că, dincolo de manuale, viața este cea mai importantă lecție. Poate cel mai frumos lucru este momentul în care un elev prinde încredere în el. Când își dă seama că poate avea o idee, că o poate dezvolta și că are un drum al lui. În acele momente, știu că alegerea mea a avut sens.

Nu am renunțat la spiritul antreprenorial. L-am adus cu mine în școală. Îl regăsesc în fiecare proiect, în fiecare inițiativă și în fiecare elev care îndrăznește să viseze mai departe. Pentru mine, a fi profesor nu înseamnă doar a transmite informații, ci a construi perspective, iar experiența de antreprenor m-a ajutat să fac acest lucru cu mai multă autenticitate și încredere.

Este, poate, cea mai importantă „afacere” în care am investit vreodată: viitorul.

Prof. Sanda Ormenișan

Împreună pentru siguranța elevilor – activități de prevenire desfășurate la Colegiul Economic „Transilvania” Târgu-Mureș

În anul școlar 2025–2026, am avut bucuria de a desfășura, din partea Inspectoratului de Poliție Județean Mureș – Compartimentul de Analiză și Prevenire a Criminalității, o serie de activități educative și preventive dedicate elevilor Colegiului Economic „Transilvania” din Târgu-Mureș. Activitățile s-au adresat elevilor claselor IX, X, XI și XII, reunind aproximativ 800 de elevi pe parcursul întregului an școlar. Întâlnirile au avut loc în Biblioteca Colegiului Economic „Transilvania” din Târgu-Mureș, într-un cadru deschis și prietenos. În cadrul acestor întâlniri, am abordat teme importante privind prevenirea consumului și traficului de droguri, efectele substanțelor interzise asupra sănătății și viitorului tinerilor, prevenirea violenței, răspunderea penală a minorilor și riscurile asociate influențelor negative din anturaj.

Discuțiile cu elevii au fost interactive și sincere, bazate pe exemple concrete și pe dorința de a transmite informații utile, menite să îi ajute să facă alegeri corecte și responsabile. M-am bucurat să întâlnesc elevi receptivi, interesați și implicați, care au participat activ la dezbateri și au adresat întrebări relevante. Consider că educația preventivă și dialogul deschis cu tinerii reprezintă unele dintre cele mai importante modalități prin care putem contribui la siguranța și dezvoltarea armonioasă a acestora.

Totodată, pe parcursul colaborării noastre au fost organizate și activități dedicate unor momente speciale din cursul anului. Cu prilejul sărbătorilor de iarnă și al Crăciunului, elevii Colegiului Economic „Transilvania” ne-au oferit momente deosebite de bucurie și emoție prin frumoasele colinde prezentate la sediul Inspectoratului de Poliție Județean Mureș. De asemenea, una dintre activități a fost dedicată Zilei Internaționale a Femeii, celebrând importanța, respectul și aprecierea acordate femeii în societate. Aceste activități s-au desfășurat sub îndrumarea doamnelor profesor Pui Monica, Căbuz Maria și Bucur Mariana, cărora le adresăm sincere mulțumiri pentru implicare, dăruire și pentru contribuția la consolidarea parteneriatului educațional dintre instituțiile noastre.

Mulțumesc conducerii Colegiului Economic „Transilvania”, domnului director prof. Rucoi Gheorghiță Adrian, cadrelor didactice și doamnei bibliotecar pentru sprijinul acordat și pentru colaborarea frumoasă avută pe tot parcursul anului școlar. Împreună reușim să fim mai aproape de elevi și de nevoile lor reale.

Comisar POP SANDA

Inspectoratul de Poliție Județean Mureș

DESPRE ARTĂ, ÎNCEPUTURI și BUCURIA de a fi parte dintr-o întâlnire care inspiră

Pe 20 martie am avut bucuria de a participa la un eveniment deosebit desfășurat în biblioteca Liceului Economic, un eveniment dedicat lansării cărții *Memorialul unui manager începător*. Deși am fost prezentă în calitate de susținător al evenimentului și colaborator al doamnei Mona Bardos, pentru mine această experiență a avut o semnificație mult mai profundă.

Sunt pictor de o viață. Artă a fost mereu parte din mine, chiar și în perioadele în care pensulele au rămas pentru o vreme deoparte. În ultimii ani însă, am ales să mă întorc cu tot sufletul la pictură și să-mi reconstruiesc drumul artistic. A fost un nou început, plin de emoții, curaj și redescoperire. Acest drum nu a fost iar prin proiectul meu, Crina Studio (www.crinastudio.ro), încerc să aduc mai multă culoare, sensibilitate și lumină în viețile celor care descoperă lucrările mele.

Nu pot vorbi despre această etapă fără să îi mulțumesc doamnei Mona Bardos. Prin încurajările, sfaturile, trainingurile și susținerea oferite de-a lungul timpului, ea a avut un rol important în transformarea unui vis într-un proiect real. De la primele idei până la realizarea site-ului meu, sprijinul ei m-a oferit încrederea de care aveam nevoie pentru a merge mai departe. Sunt recunoscătoare pentru timpul ei și pentru huiire, a încurajat în momentele în care m-a încurajat chiar și atunci când eu însămi

Poate tocmai de aceea mesajele transmise în cadrul acestui eveniment au rezonat atât de puternic cu mine. S-a vorbit despre începuturi, despre alegerea unui drum, despre învățare, perseverență și despre lecțiile pe care viața ni le oferă înainte să ne considerăm cu adevărat pregătiți. Sunt teme pe care le regăsesc și în propria mea poveste.

Privind elevii prezenți în sală, aflați în pragul unor decizii importante pentru viitorul lor, m-am regăsit în multe dintre întrebările și căutările lor. Indiferent dacă aleg un drum în afaceri, în educație, în antreprenoriat sau în artă, fiecare începe cu pași mici, cu învățare și cu speranța că va găsi direcția potrivită.

Ca artist, am învățat că succesul nu înseamnă perfecțiune, ci curajul de a continua să crezi, să înveți și să mergi înainte chiar și atunci când nu ai toate răspunsurile. Cred că același lucru este valabil în orice profesie și în orice etapă a vieții.

M-am bucurat enorm să fiu parte din acest eveniment și să văd atât de mulți tineri interesați de dezvoltarea lor personală și profesională. Atmosfera a fost una caldă, autentică și plină de energie pozitivă, iar discuțiile despre leadership, comunicare, responsabilitate și dezvoltare personală au oferit perspective valoroase tuturor celor prezenți.

Pentru mine, aceasta a fost a doua oară când am participat la *Memorialul unui manager începător*. A fost și o ocazie de a celebra un om care, prin munca, dedicarea și generozitatea sa, a inspirat și sprijinit mulți oameni și își lasă amprenta asupra lor. Mă număr printre acești oameni și sunt recunoscătoare că am avut șansa de a fi parte din această poveste.

Crina Cif este numele meu, semnătura din spatele fiecărei lucrări și al fiecărui proiect în care cred cu toată inima. Este identitatea mea artistică și modul meu de a aduce frumusețea, culoarea și emoția mai aproape de cei care aleg să le primească în viața lor.

Am plecat de la acest eveniment cu recunoștință, inspirație și cu sentimentul că fiecare dintre noi, indiferent de domeniul pe care îl alegem, scriem în fiecare zi câte o nouă pagină din propria noastră poveste. Uneori avem nevoie doar de cineva care să creadă în noi, să ne ofere un sfat, o perspectivă sau un impuls pentru a face primul pas.

Despre management, alegeri și lecțiile pe care uneori viața ni le predă înaintea funcțiilor

Pe 20 martie am avut bucuria de a lansa cartea *Memoriile unui manager începător* la Biblioteca Colegiului Economic "Transilvania" Tg Mureș într-un context care, sincer, mi s-a părut unul dintre cele mai potrivite pentru mesajul pe care îl transmite această carte: alături de elevi de liceu aflați în pragul unei noi etape. Am avut ocazia să mă întâlnesc cu mai multe clase de elevi care vor termina în acest an liceul și care se află într-o perioadă importantă a vieții lor – aceea în care explorează opțiuni, își pun întrebări și încearcă să înțeleagă mai bine ce urmează după acest capitol. Unii se uită către studii superioare, alții către antreprenariat, către business, către diferite domenii profesionale sau chiar către proiecte proprii. Este o perioadă cu foarte multe întrebări și, uneori, cu foarte puține răspunsuri clare.

În acest context am avut ocazia să vorbim despre *Memoriile unui manager începător*, o carte pe care am construit-o foarte mult din practică, din experiențe reale și din lecții învățate pe parcursul propriului drum profesional. Nu este o carte construită exclusiv din teorie și nici o colecție de concepte desprinse din manuale. Este o carte care vorbește despre oameni, despre greșeli, despre decizii, despre responsabilitate și despre ce înseamnă, în realitate, să crești profesional și personal.

Una dintre ideile despre care am discutat a fost prioritizarea. Pentru că, indiferent de domeniul pe care îl alegem, ajungem rapid la concluzia că timpul, energia și atenția sunt limitate. Nu vom putea face tot, nu vom putea merge simultan în toate direcțiile și nu vom putea răspunde tuturor oportunităților. De multe ori succesul nu vine din a face mai multe lucruri, ci din a alege mai bine lucrurile asupra cărora ne concentrăm. Iar această abilitate de a prioritiza devine esențială foarte devreme, chiar înainte de primul job sau de prima funcție de conducere.

Am discutat apoi despre leadership și despre stilurile de leadership. Cred că există încă ideea că leadershipul începe atunci când primești o funcție sau o echipă. Eu cred însă că leadershipul începe mult mai devreme. Începe în momentul în care îți asumi responsabilitatea, când influențezi oameni, când coordonezi un proiect, când cineva caută direcție și tu alegi să faci un pas înainte. Am vorbit despre stiluri diferite de leadership și despre faptul că nu există neapărat un lider perfect sau o singură formulă universală. Există contexte diferite, oameni diferiți și situații care cer abordări diferite. Iar unul dintre cele mai importante lucruri pe care le putem învăța este să înțelegem oamenii cu care lucrăm.

Un alt subiect care a generat discuții interesante a fost legat de importanța recompenselor și a consecințelor. Am vorbit despre faptul că în orice sistem sănătos – fie că vorbim despre familie, școală, organizații sau echipe – este nevoie de claritate. Oamenii au nevoie să știe ce se așteaptă de la ei, ce este apreciat, ce este recompensat și care sunt consecințele anumitor comportamente.

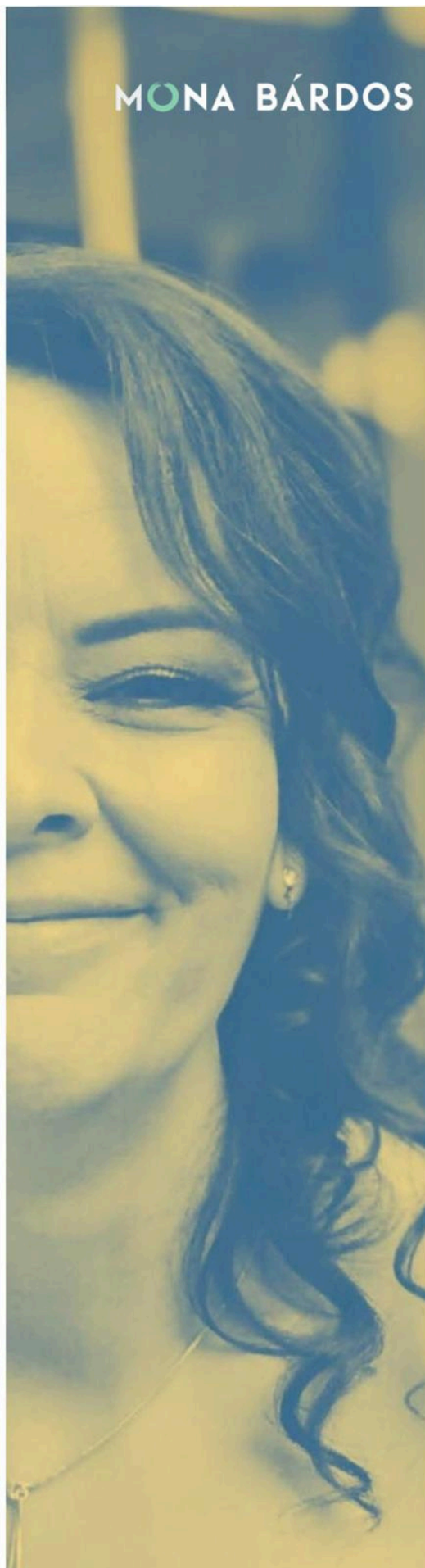
Cred foarte mult că dezvoltarea apare mai ușor atunci când există atât recunoaștere și apreciere, cât și limite clare. Bineînțeles, unul dintre subiectele centrale a fost comunicarea. Pentru că, indiferent ce profesie alegem, vom lucra cu oameni. Și de foarte multe ori succesul sau dificultățile nu apar neapărat din lipsa cunoștințelor tehnice, ci din modul în care comunicăm, ascultăm și construim relații. Am discutat despre comunicarea asertivă și despre diferențele dintre comunicarea pasivă, agresivă și asertivă. Despre faptul că poți fi ferm fără să fii agresiv, că poți avea limite și în același timp respect și că uneori una dintre cele mai importante abilități este capacitatea de a exprima clar ceea ce gândești.

Am insistat însă foarte mult și pe partea de ascultare. Pe ideea că este important să ascultăm ca să înțelegem, nu doar ca să răspundem. De multe ori, în timp ce celălalt vorbește, noi deja ne pregătim răspunsul. Nu mai ascultăm pentru a înțelege perspectiva lui, ci pentru a interveni cât mai repede. Și exact aici se pierd foarte multe informații valoroase.

Am împărtășit cu elevii și una dintre ideile pe care le folosesc frecvent în trainingurile mele: faptul că nu suntem responsabili doar pentru ce am spus, ci și pentru ce a înțeles celălalt. Pentru că intenția noastră și impactul asupra celuilalt nu sunt întotdeauna identice. Putem avea intenții foarte bune și totuși mesajul să ajungă diferit. Comunicarea eficientă înseamnă claritate, adaptare și responsabilitate. Spre finalul evenimentului am deschis sesiunea de întrebări și răspunsuri și cred că aceea a fost una dintre cele mai frumoase părți ale întâlnirii. A fost o sesiune foarte dinamică, cu întrebări mature, curajoase și foarte bine formulate. S-a vorbit despre viitor, despre carieră, despre succes și despre ce contează cu adevărat atunci când intri în piața muncii.

Una dintre întrebările mele preferate a fost legată de ce abilități ar trebui prioritizate pentru a avea cât mai mult succes în piața muncii. Mi s-a părut o întrebare foarte valoroasă pentru că arată preocuparea pentru dezvoltare și pentru viitor. Răspunsul meu a fost că, într-o lume care se schimbă foarte repede, există câteva abilități care rămân extrem de valoroase aproape indiferent de domeniu: comunicarea, adaptabilitatea, capacitatea de a învăța continuu, gândirea critică, rezolvarea de probleme, responsabilitatea și inteligența emoțională. Piața muncii se schimbă, tehnologia se schimbă, profesiile se schimbă, însă oamenii care învață, care se adaptează și care lucrează bine cu ceilalți vor rămâne valoroși mult timp. Cred că viitorul aparține tot mai mult celor care nu doar execută, ci gândesc, construiesc și continuă să se dezvolte. Pentru mine, această lansare a avut o încărcătură aparte tocmai pentru că nu a fost doar despre o carte. A fost despre dialog, despre întrebări și despre întâlnirea cu tineri aflați la început de drum. Memoriile unui manager începător vorbește despre începuturi, despre provocări și despre lecțiile pe care uneori le învățăm direct din experiență. Iar faptul că am putut discuta aceste teme exact cu oameni care își construiesc acum propriul drum profesional și personal mi s-a părut poate cel mai frumos mod de a marca acest moment.

Poate pentru că, într-un fel sau altul, fiecare dintre noi își scrie propriile memorii. Iar uneori, la început de drum, avem nevoie nu doar de informații, ci și de perspective, exemple reale și curajul de a merge înainte chiar și atunci când nu avem încă toate răspunsurile

MONA BÁRDOS

Business coaching

Business scaling strategist

Soft Skills Trainer

Creator of the ProfitLab© business clinics

Communities builder

Creator of The ACE© Business Growth Method

Author

Creator of the Monasi© group

Teaching from experience.

Mona Bárdos

Avem nevoie de materiale auxiliare în pregătirea examenului de bacalaureat pentru disciplina Geografie?

Auxiliarele școlare joacă un rol esențial în procesul de învățământ. Sunt materiale care completează manualele școlare, ajută la asimilarea mai eficientă a informației, oferă suport pentru consolidarea cunoștințelor și aplicarea practică a programei. Conform reglementărilor în vigoare, în școli pot fi folosite doar acele materiale avizate/aprobate de către Ministerul Educației și Cercetării. Include o varietate de resurse: de la atlase, caiete de exerciții, culegeri, fișe de lucru până la materiale multimedia, jocuri educaționale și programe software. Potrivit studiilor (sursa Ministerul Educației și Cercetării-2020) utilizarea materialelor auxiliare pot duce la îmbunătățirea performanței școlare și a motivației elevilor de a obține rezultate bune. În ceea ce privește Geografia, auxiliarele o transformă dintr-o materie de tocit într-una logică. Ele sunt puntea dintre informația oferită de manual și răspunsul cerut de baremul de corectare. Unele îmbogățesc un anumit manual, altele propun moduri diferite de abordare a conținutului în mod independent de manual. Cadrul didactic va selecta acele resurse de care are nevoie elevul pentru a-l ajuta să învețe. În pregătirea pentru examenul de bacalaureat recomand folosirea următoarelor materiale auxiliare:

Atlasul Geografic. Deoarece geografia nu se învață pe de rost ci se vede, atlasul este instrumentul care transformă datele abstracte în imagini concrete. Familiarizarea cu hărțile fizice și politice ajută elevii să identifice cu ușurință unitățile de relief, orașele, resursele.

Sinteze și teste. Aceste materiale permit familiarizarea cu structura subiectelor de examen. Rezolvând constant variantele prezentate elevul își gestionează mai bine timpul de lucru, înțelege mai eficient cerințele, dar poate și să se evalueze folosind baremele de corectare incluse. Lucrările oferă explicații detaliate ale problemelor fundamentale și rezolvări utile pentru elevi. Testele verifică noțiunile din programa școlară. Manualul oferă textul dar examenul se bazează pe suport cartografic. Exersând elevul învață să citească harta mută, să identifice unitățile de relief, râurile, orașele- competențe care reprezintă peste 60% din punctajul testului. Totodată aceste teste respectă modelul oficial. Rezolvând cât mai multe teste elevul învață să își gestioneze timpul și scapă de anxietatea provocată de necunoscut.

Sinteze și scheme recapitulative. Materia este bine structurată, se elimină balastul informațional și prezintă informațiile sub formă de tabele comparative sau scheme logice ceea ce facilitează memorarea logică și fixarea rapidă a noțiunilor

Materiale multimedia ca site-urile Eduboom, Youtube, Profu de geogra, Mozaweb, Wordwall, Settera facilitează învățarea cu ușurință oferind lecții interesante pe înțelesul tuturor dar și teste online.

Folosirea auxiliarelor la Geografie nu este doar o opțiune ci o necesitate pentru un elev care țintește o notă mare la Bacalaureat.

Prof. Maria CRIȘAN

COLEGIUL ECONOMIC „TRANSILVANIA”
TÂRGU MUREȘ

Domeniu: Educație școlară

Tipul activității: Mobilitate de grup a elevilor

Erasmus+ID de mobilitate: 11224-MOBGRP-117621

Experiența mea Erasmus+ în Manavgat, Turcia- -o călătorie a cunoașterii, învățării și prieteniei

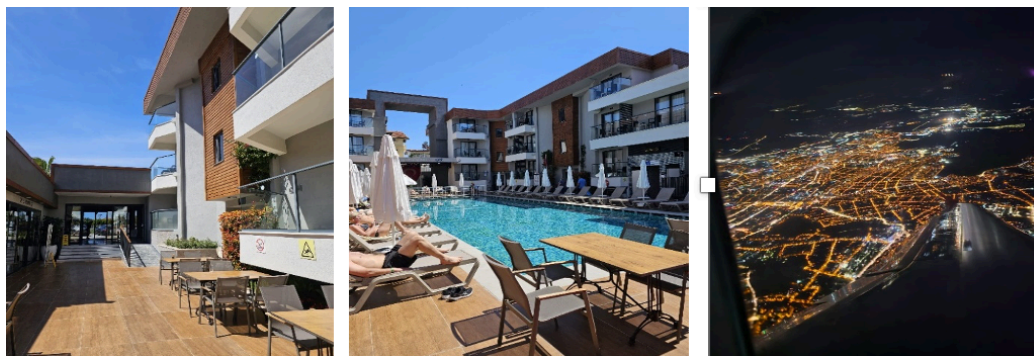
Elev: Dan Elena Florina, cls. XII-C

Colegiul Economic „Transilvania” Târgu Mureș

În perioada 13-19 aprilie 2025, am participat la o mobilitate Erasmus+ organizată în Manavgat, Turcia, având ca teme principale educația digitală, sustenabilitatea și incluziunea.

În data de 13 aprilie 2025 a avut loc plecarea de la “ Aeroportul Internațional Avram Iancu “ din Cluj-Napoca la ora 21:10, alături de doamnele profesoare însoțitoare, doamna Crișan Maria și doamna Blaga Cosmina. Înainte de îmbarcare, am trecut prin control securitate. La ora 22:55 am aterizat în aeroportul din Istanbul și am trecut din nou de poarta de securitate, unde la ora 01:25 ne-am îmbarcat în avionul spre destinația finală, Antalya, iar până la cazarea din orașul Manavgat am avut transportul asigurat.

La sosirea noastră, domnul Taha Ceyhan , coordonatorul proiectului și profesor de limba engleză la școala unde urma să ne desfășurăm activitățile în săptămâna respectivă, împreună cu cei de la recepția hotelului ne-au urat un călduros „Bun venit !”și ne-au ajutat să întocmim fișa de ședere aferentă fiecărui elev, încredințându-ne mai apoi cheile de la camere. Camerele au fost generoase, foarte curate și cu o vedere plăcută de pe balcon

Ziua 1- 14 aprilie

Ne-am trezit de dimineață, ne-am pregătit și înainte de plecarea spre școală, am luat masa de prânz. Mâncarea a fost foarte bună, bufetul oferit era extrem de diversificat, oferindu-ne posibilitatea să gustăm din preparate variate. La ora 14:00 am ajuns la școală unde aveau să se desfășoare activitățile. Am fost întâmpinați cu multă căldură de elevii și profesorii de acolo. Pentru început, am participat la câteva activități de tip “ice-breaking” și o prezentare a școlilor participante.

După prânz, am participat la un workshop despre “ Instrumente digitale pentru clase moderne” . Activitatea a continuat în aceeași temă, iar ziua s-a încheiat cu o vizită culturală în orașul vechi, Side. Cele văzute mi-au tăiat respirația, ruinele încărcate de istorie și mister m-au impresionat profund.

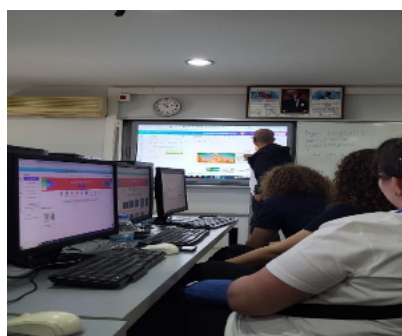
Ziua 2-15 aprilie

Ziua a început cu o prezentare despre conștientizarea ecologică și sustenabilitatea în școli. A urmat o activitate de colaborare internațională care presupunea realizarea unui proiect despre școala sustenabilă. După această activitate, ne-am relaxat împreună cu elevii gazdă jucând volei și alte jocuri în curtea școlii. Am făcut un tur al școlii și am observat că elevii erau foarte talentați la desen aceștia având expuse câteva dintre lucrările lor în holul principal

Ziua 3- 16 aprilie

Aceasta a fost o zi frumoasă, relaxantă și de neuitat pentru mine. A fost dedicată activităților în aer liber și explorării naturii. Am avut ocazia să luăm contact cu natura locală și să înțelegem mai bine istoria regiunii. Mai apoi, împreună cu colegii mei și doamnele profesoare am plecat într-o mică călătorie în orașul Antalya. Am vizitat mai multe obiective turistice cum ar fi: Teatrul Antic Aspendos, un loc care ascunde multă artă și multe povești. Poarta lui Hadrian, centrul istoric Kaleci cu micile sale străduțe și casele construite în stil tradițional și Cascada Duden cu măreția și frumusețea sa. Toate aceste locuri și orașul în sine m-au impresionat și m-au făcut să îmi doresc să mai stau puțin acolo, doar să privesc frumusețea inegalabilă a acestor locuri.

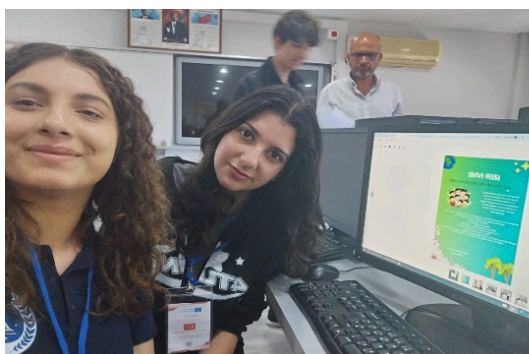

Ziua 4 – 17 aprilie

Tema principală a zilei a fost „Educația incluzivă”. Am participat la un workshop în care ni s-a explicat ce înseamnă mai exact o școală incluzivă, am desfășurat și o simulare de brainstorming pentru identificarea unor strategii eficiente. După aceea, am lucrat împreună cu colegii noștri turci pentru a realiza un poster pe tema dată. Eu am făcut echipă cu o elevă, İklim, o fată deosebită, extrem de drăguță și deschisă să îmi răspundă la orice întrebare pe care o aveam și mai ales dornică să colaboreze cu noi în acest proiect.

Ziua 5 – 18 aprilie

Această zi pentru mine a fost și tristă dar și fericită. În această zi ne-am încheiat activitățile. Am asistat la prezentările posterelor pe care le creasem în ziua precedentă. Am asistat la prezentările celorlalți colegi iar la rândul nostru eu și cu İklim am prezentat și noi lucrarea. A urmat un quiz interactiv pe tema schimbărilor climatice și a conștientizării asupra mediului, care a fost câștigat de colegul meu Răzvan. La final, ne-au fost înmânate diplomele de participare, iar mobilitatea s-a încheiat într-o atmosferă plăcută, cu zâmbete, îmbrățișări și amintiri de neuitat.

În data de 19 aprilie, ne-am luat rămas-bun de la frumosul oraș Manavgat, purtând în suflet nostalgie și amintiri de neuitat. După o săptămână care ne-a devenit a doua casă, am revenit la aeroportul din Antalya cu tristețea despărțirii, dar și cu recunoștință pentru toate experiențele trăite. Călătoria noastră a continuat cu escală în Istanbul, apoi spre Cluj, iar în cele din urmă am ajuns acasă, în Târgu Mureș.

Această mobilitate Erasmus+ a reprezentat mult mai mult decât o simplă activitate extracurriculară. A fost o experiență de viață prin care ne-am îmbogățit cunoștințele atât în plan educațional, cât și digital, dar și în plan personal. Am învățat să colaborăm, să comunicăm și să legăm relații cu oameni din culturi diferite, descoperind valoarea diversității și importanța respectului reciproc. Activitățile desfășurate au fost interactive, captivante și pline de energie, contribuind semnificativ la dezvoltarea competențelor noastre sociale, lingvistice și interculturale. Fiecare moment petrecut în cadrul proiectului ne-a ajutat să devenim mai deschiși, mai încrezători și mai uniți ca echipă.

Un rol esențial în reușita acestei mobilități l-au avut profesorii din România și Turcia, care ne-au fost alături în fiecare moment. Prin implicarea, sprijinul și dedicarea lor, au reușit să creeze un mediu prietenos și educativ, în care ne-am simțit încurajați să învățăm, să colaborăm și să ne exprimăm liber. Le suntem profund recunoscători pentru răbdarea, grija și efortul depus pentru ca această experiență Erasmus+ să devină una memorabilă pentru fiecare dintre noi. În cadrul acestui proiect am legat prietenii sincere și frumoase, atât cu colegii turci, cât și cu cei din liceul nostru, iar legăturile create vor rămâne cu siguranță vii pentru mult timp de acum înainte.

Drumul meu prin sport – mai mult decât performanță

**Elev: Gașpar Mihai Andrei, Cls. a XII-a C
Colegiul Economic „Transilvania” Târgu Mureș**

Pentru mulți oameni, sportul este doar o activitate de relaxare sau o metodă de a rămâne în formă. Pentru mine însă, sportul a devenit o parte esențială din cine sunt. M-a format ca sportiv, dar mai ales ca om. M-a învățat ce înseamnă disciplina, răbdarea, sacrificiul și dorința de a merge mai departe chiar și atunci când pare imposibil.

Totul a început în jurul vârstei de șapte-opt ani, dintr-o fascinație copilărească pentru eroii filmelor de acțiune. Îi admiram pe Jackie Chan și Bruce Lee și visam să devin asemenea lor. Dorința de a practica arte marțiale a crescut atât de mult, încât, după multe insistențe, am ajuns pentru prima dată într-un dojo de kyokushin.

La început, totul părea impresionant. Însă realitatea a fost diferită de ceea ce îmi imaginasem. Eram cel mai mic din sală, în contextul în care mulți dintre colegii mei aveau peste 14 ani, iar diferența dintre mine și ei părea uriașă, atât fizic, cât și ca experiență. Antrenamentele erau comune cu sportivii avansați, iar eu abia reușeam să țin pasul. Mă simțeam inferior, nepotrivit și lipsit de încredere. După aproximativ șase luni, am renunțat.

Totuși, dorința de a continua nu a dispărut niciodată. Prin intermediul unor prieteni de familie, am ajuns la Clubul Sportiv Juvenes. Acolo am descoperit pentru prima dată un loc în care mă simțeam acceptat. Erau copii de vârsta mea, oameni alături de care puteam comunica și lega prietenii. Nu mai eram băiatul care nu ține pasul cu ceilalți, ci cineva care începea să-și găsească locul.

Antrenamentele erau simple la început: exerciții de bază, gimnastică și multă muncă. Dar pentru mine reprezentau un nou început. După câteva luni am fost promovat la grupa avansată. Poate că pentru alții părea un pas mic, însă pentru mine era dovada că pot progresa.

Primul concurs a venit după aproximativ un an. Nu am câștigat, însă am fost foarte aproape să câștig primul meu meci. Îmi amintesc că am condus cu 2-0, iar meciul s-a terminat 4-2. Chiar dacă am pierdut, acel moment mi-a oferit motivația de care aveam nevoie și m-a făcut să îmi dau seama că pot ajunge mai departe dacă muncesc suficient. Un an mai târziu, am reușit să câștig primul meu concurs. Pentru prima dată am simțit că munca mea contează și că poate sunt cu adevărat bun la ceva. Într-o perioadă în care mă simțeam adesea diferit și izolat față de ceilalți colegi, sportul devenea locul în care începeam să capăt încredere în mine.

De atunci, dorința de a deveni mai bun s-a transformat într-o adevărată obsesie. În perioada pandemiei din 2020, când mulți oameni s-au oprit din activități, eu am ales să folosesc timpul pentru a mă perfecționa. Am lucrat obsesiv la detalii, la postură, la tehnică și la dezvoltarea mea mentală. În lipsa competițiilor, am învățat să am răbdare și să înțeleg că progresul adevărat se construiește în liniște, prin muncă repetată zilnic. Drumul nu a fost lipsit de obstacole. O accidentare serioasă la picior m-a obligat să fac o pauză și să mă confrunt cu una dintre cele mai grele perioade din viața mea sportivă. Însă chiar și atunci am refuzat să abandonez. Dacă nu puteam lupta fizic, am continuat să mă antrenez mental. Am învățat că adevărata forță nu înseamnă doar putere fizică, ci și capacitatea de a te ridica după fiecare cădere. Cu timpul, rezultatele au început să apară. Am câștigat titluri naționale și internaționale, devenind de patru ori Campion Național la karate. Am obținut rezultate importante la competiții internaționale, precum locul I în Slovacia și locul al II-lea la Campionatul European din Firenze și la Campionatul Mondial din Scoția. Momentul definitoriu al carierei mele a venit în anul 2025, la Campionatul Mondial de Karate WUKF 2025. Ajunsesem acolo după ani întregi de muncă, accidentări, frustrări și sute de antrenamente în care încercam constant să devin mai bun decât versiunea mea din ziua precedentă. Totuși, înainte de categoria mea, nu mă aflu într-o stare bună din punct de vedere emoțional. Pierdusem deja într-una dintre categorii, colegul meu de echipă se accidentase grav, iar atmosfera devenise apăsătoare. Cu puțin timp înainte să intru pe tatami, am aflat că un bun prieten și coleg de antrenament urcase pe podium și obținuse două medalii de aur. Deși eram fericit pentru el, în interiorul meu simțeam o combinație greu de explicat de presiune, frustrare și teamă că aș putea rata din nou momentul pentru care muncisem atât de mult. Înainte să intru în luptă, i-am spus antrenorei mele că nu am nevoie de indicații tehnice și i-am cerut doar să îmi strige două cuvinte: „cu tupeu”.

În clipa în care am pășit pe tatami, ceva s-a schimbat complet. Nu mai exista frică. Nu mă mai gândeam la lovituri, la durere sau la posibilitatea de a pierde. Pentru prima dată, am simțit că lupt fără să mă mai îndoiesc de mine. Totul venea natural. Reaționam instinctiv, fără să gândesc prea mult. Meci după meci câștigam clar, iar eu parcă eram într-o stare pe care nici astăzi nu o pot explica pe deplin. Îmi amintesc doar fragmente: ieșeam de pe tatami, auzeam oamenii din jur, apoi intram din nou și luptam. La un moment dat, după unul dintre meciuri, antrenorul meu m-a felicitat. Atunci am realizat ce se întâmplase cu adevărat: devenisem campion mondial la categoria mea. Am urcat pe podium aproape în stare de șoc. Crezusem mereu că momentul acela va fi cea mai mare explozie de fericire din viața mea. În realitate, a fost mai mult decât atât. A fost liniște. Liniștea aceea care apare după ani întregi în care ai alergat după ceva și, într-un final, îl atingi. După acel succes, viața a continuat normal. M-am întors la școală, la antrenamente și la rutina zilnică. Diferența era că eu nu mă mai simțeam la fel. Sportul mă schimbaseră complet, iar modul în care priveam atât succesul, cât și eșecul devenise diferit. Recent, în biblioteca Colegiului Economic „Transilvania”, îndemnat de doamna bibliotecară Bucur Mariana, am avut ocazia să particip în cadrul proiectului „AI UN HOBBY? HAI ÎN ECHIPA DE LA BIBLIOTECA NOASTRĂ!”, unde le-am povestit colegilor mei despre cea mai mare pasiune a mea – sportul. Le-am vorbit despre parcursul meu în karate, despre provocările și reușitele întâlnite de-a lungul anilor, dar și despre cărțile care m-au ajutat să mă dezvolt atât mental, cât și sportiv.

În cadrul activității, le-am prezentat colegilor diplomele, medaliile și trofee obținute în ultimii patru ani de liceu, fiecare dintre acestea reprezentând rezultatul muncii, disciplinei și sacrificiilor făcute de-a lungul timpului. A fost un moment special pentru mine, deoarece am avut posibilitatea să împărtășesc experiențele mele și să transmit mai departe ideea că orice hobby poate deveni o adevărată sursă de inspirație și dezvoltare personală.

Această experiență m-a făcut să înțeleg încă o dată că succesul nu vine peste noapte, ci prin perseverență, încredere și dorința continuă de a deveni mai bun în fiecare zi. Privind în urmă, realizez că sportul mi-a oferit mult mai mult decât medalii și trofee. Mi-a oferit caracter. M-a învățat să lupt pentru ceea ce îmi doresc, să nu renunț atunci când este greu și să cred în mine chiar și atunci când nimeni altcineva nu o face.

Aceasta nu este doar povestea unui sportiv. Este povestea unui copil care a ales să nu renunțe niciodată la visul său. Astăzi mă pregătesc pentru ultimul meu Campionat Mondial la cadeți, cu aceeași ambiție și aceeași pasiune care m-au însoțit încă de la început. Îmi doresc să continui acest drum, să evoluez și să demonstrez că munca și perseverența pot transforma un vis din copilărie în realitate. Iar dacă ar fi să rezum tot ce am învățat într-un singur sfat, acela ar fi simplu: Cu tupeu!”

Activitatea practică la Biblioteca Colegiului Economic „Transilvania” Târgu Mureș

Elev: Hamoud Fares, cls. a XII-a C

Mă numesc Hamoud Fares, elev în clasa a XII-a C, profilul- Tehnician în administrație publică, iar activitatea mea practică desfășurată la biblioteca Colegiului Economic „Transilvania” a început în anul 2022 și se va încheia în iunie 2026. Această perioadă a însemnat pentru mine mult mai mult decât o simplă cerință școlară, reprezentând o experiență importantă în formarea mea personală și profesională. Încă de la început, m-am implicat activ în toate sarcinile primite, dorind să învăț cât mai multe despre organizarea unei biblioteci, despre gestionarea documentelor, și despre rolul pe care acest spațiu îl are în dezvoltarea elevilor. Biblioteca mi s-a dezvăluit ca fiind un loc al cunoașterii, al liniștii și al descoperirii, unde fiecare carte contribuie la formarea celor care îi trec pragul.

Sub îndrumarea doamnei bibliotecare Bucur Mariana, am participat la numeroase activități, precum aranjarea și catalogarea cărților, întocmirea fișelor de lectură, utilizarea registrelor bibliotecii, utilizarea bazei de date a bibliotecii și repartizarea manualelor către elevi. De asemenea, am contribuit la menținerea ordinii în sala de lectură și am oferit sprijin colegilor care aveau nevoie de îndrumare în alegerea materialelor potrivite. Toate aceste activități m-au ajutat să devin mai responsabil, mai organizat și mai atent la detalii.

Pe lângă activitatea desfășurată în bibliotecă, m-am implicat, alături de doamna bibliotecară și colegii mei, în diverse acțiuni de ecologizare organizate în Târgu Mureș. Aceste activități au avut ca scop protejarea mediului înconjurător și conștientizarea importanței unui oraș curat. Am participat la igienizarea parcurilor și a altor spații publice, contribuind astfel la crearea unui mediu mai sănătos pentru comunitate.

Un moment deosebit în cadrul practicii a fost implicarea, alături de colegii mei, în amenajarea curții școlii. Am muncit în echipă pentru a pregăti terenul, a planta flori și a transforma acest spațiu într-un loc mai plăcut și mai primitiv pentru elevi și profesori. Această activitate a necesitat muncă, răbdare și colaborare, dar rezultatul final a fost unul deosebit, oferindu-ne tuturor satisfacția lucrului bine făcut. Curtea școlii a căpătat un aspect mai plăcut, devenind un loc în care elevii pot petrece timpul într-un mod relaxant și armonios.

Această experiență mi-a oferit satisfacția de a vedea rezultatele muncii mele și m-a ajutat să înțeleg cât de importantă este implicarea fiecăruia în menținerea unui mediu curat și frumos. În același timp, am învățat să colaborez mai bine cu cei din jur și să apreciez munca în echipă

Activitățile practice, excursiile organizate împreună cu doamna bibliotecară și colegii au reprezentat momente de relaxare, dar și oportunități de a învăța lucruri noi într-un mod plăcut. Aceste experiențe ne-au ajutat să ne cunoaștem mai bine și să formăm o echipă unită.

Un exemplu semnificativ este excursia din data de 15 decembrie 2025 la Brașov, unde am vizitat Târgul de Crăciun. Atmosfera a fost una deosebită, specifică sărbătorilor de iarnă, cu lumini festive, căsuțe decorate și produse tradiționale. Am avut ocazia să admirăm centrul orașului, să petrecem timp împreună și să ne bucurăm de spiritul Crăciunului.

În același timp, excursia a avut și o componentă educativă specifică profilului nostru, oferindu-ne ocazia să observăm modul de organizare și administrare a unui eveniment public de amploare. Am remarcat gestionarea spațiilor comerciale, organizarea standurilor, fluxul de vizitatori, precum și importanța respectării regulilor și a menținerii ordinii într-un astfel de cadru. Această experiență ne-a ajutat să înțelegem mai bine aspecte practice legate de administrație și organizare, completând cunoștințele dobândite în cadrul practicii. În încheiere, pot spune cu sinceritate că perioada de practică la biblioteca Colegiului Economic „Transilvania” a fost una deosebită. Nu a fost vorba doar despre muncă, ci și despre experiențe, lecții de viață și momente frumoase petrecute alături de colegi.

M-am bucurat de fiecare activitate în parte, fie că a fost vorba despre organizarea bibliotecii, acțiuni de ecologizare, amenajarea curții sau excursii. Toate acestea m-au ajutat să mă dezvolt și să privesc lucrurile cu mai multă responsabilitate. Voi păstra cu drag amintirile din această perioadă și pot spune că a fost o experiență care a meritat pe deplin și pe care nu o voi uita.

Experiența noastră la Festivalul-concurs național „CDIdei în cărți” – ediția a XI-a, 2026

În acest an, am participat la Festivalul-concurs național „CDIdei în cărți”, ediția a XI-a, organizat de Centrul Județean de Excelență Sibiu. Pentru noi, această experiență a fost una deosebită, deoarece ne-a oferit șansa de a ne exprima creativitatea, de a lucra în echipă și de a descoperi cât de mult ne poate inspira lectura. La concurs au participat două echipe din liceul nostru, fiecare alegând o carte diferită și realizând un produs artistic inspirat de mesajul acesteia.

Echipa I – „Tot albastru cerului”

Prima echipă a fost formată din:

Miștar Denisa

Pol Andrei

Hărțăgan Alina

Profesor coordonator: doamna Bucur Mariana.

Noi am ales cartea *Tot albastru cerului* de Melissa Da Costa, apărută la Editura Trei în anul 2023. Cartea ne-a impresionat prin emoția și mesajul ei profund despre viață, curaj și descoperirea de sine. Inspirându-ne din poveste, am realizat un afiș digital bazat pe citatul: „Uneori trebuie să pleci departe ca să te regăsești.” Cartea transmite ideea că, chiar și atunci când timpul este limitat, viața poate fi trăită cu sens și intensitate. Nu contează cât durează, ci cât de profund reușim să simțim și să iubim.

Prin acest proiect am încercat să transmitem ideea că fiecare experiență ne ajută să ne cunoaștem mai bine și să vedem lumea diferit.

Echipa a II-a – „Eu, Robotul”

A doua echipă a fost formată din:

Pintea Roxana

Hintya Daria

Buta Denis

Profesor coordonator: doamna Căbuz Maria.

Noi am ales cartea *Eu, Robotul* scrisă de Isaac Asimov și publicată la Editura Paladin în anul 2024. Pornind de la tema relației dintre oameni și tehnologie, am realizat un afiș fizic care a avut ca mesaj principal citatul: „Un robot gândește, dar nu simte ca un om.” *Eu, robotul* surprinde provocările și oportunitățile pe care le aduce inteligența artificială, punând în discuție limitele creației tehnologice și posibilitatea unei conviețuiri armonioase între oameni și roboți. Asimov construiește un univers în care tehnologia avansată influențează profund societatea, dar în același timp subliniază necesitatea unor valori și reguli pentru a menține echilibrul. Activitatea ne-a ajutat să reflectăm asupra modului în care tehnologia evoluează și asupra diferențelor dintre inteligența artificială și sentimentele umane. Participarea la acest concurs a fost pentru noi o experiență frumoasă și utilă. Am învățat să colaborăm mai bine, să ne susținem ideile și să privim lectura dintr-o perspectivă mai creativă. De asemenea, concursul ne-a motivat să citim mai mult și să descoperim noi modalități prin care literatura poate fi transpusă în proiecte artistice originale.

Suntem recunoscători profesorilor coordonatori pentru sprijin și încurajare și ne bucurăm că am putut reprezenta liceul nostru la un concurs atât de important.

Elev: Buta Denis

Colegiul Economic „Transilvania”

Biblioteca

Locul unde tradiția întâlnește cultura

Pentru mine, biblioteca este mai mult decât un loc unde găsesc cărți. Este un spațiu în care descopăr cultura, tradițiile și valorile care mă ajută să mă dezvolt atât ca elevă, cât și ca persoană. De fiecare dată când intru în bibliotecă, simt liniște, inspirație și dorința de a învăța lucruri noi.

M-am implicat împreună cu doamna bibliotecară în activitățile organizate de bibliotecă și de școală, iar aceste experiențe mi-au oferit ocazia să particip la evenimente culturale și educative deosebite. Prin aceste activități am învățat să lucrez în echipă, să comunic mai bine și să apreciez mai mult tradițiile și cultura românească.

Una dintre experiențele importante pentru mine este activitatea de ecologizare organizată în parteneriat cu firma INSTGAZ S.R.L. Prin această activitate am avut oportunitatea să învăț cât de important este să protejăm natura și să avem grijă de mediul în care trăim.

Activitățile dedicate zilei de 1 Decembrie mă fac să simt mândrie și respect pentru istoria și identitatea noastră națională. Particip la momente artistice și culturale prin care ne exprimăm dragostea față de țară și de tradițiile românești.

Sărbătorile de iarnă au un farmec aparte, iar activitățile de Crăciun sunt cu siguranță preferatele mele. Îmi place să interpretez cântece populare și colinde, iar lectura mă ajută foarte mult să înțeleg mai bine mesajul și emoția pe care acestea le transmit. Citind despre tradiții, obiceiuri și folclor, reușesc să cânt cu mai multă expresivitate și sensibilitate. Un alt moment important pentru mine este participarea la activitățile dedicate poetului Mihai Eminescu. Poeziile lui mă inspiră și mă ajută să descopăr frumusețea limbii române și profunzimea sentimentelor.

De asemenea, activitățile organizate de Ziua Femeii creează mereu o atmosferă specială. Prin cântece, poezii și mesaje de apreciere, încercăm să aducem bucurie și recunoștință mamelor și profesoarelor noastre. Consider că biblioteca este locul unde tradiția întâlnește cultura, iar prin lectură și activitățile culturale reușesc să mă dezvolt și să păstrez vie dragostea pentru valorile românești.

Elev: Farcaș Dana, clasa a-X-a C
Colegiul Economic „Transilvania” Târgu Mureș

CONSTANTIN BRÂNCUȘI

ACTIVITATE CULTURALĂ LA BIBLIOTECĂ

MARA BELEAN • CLASA A X-A F

Evenimentul s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută și educativă, contribuind la îmbogățirea cunoștințelor culturale ale participanților și la dezvoltarea interesului pentru artă și lectură. Prin organizarea acestei activități, biblioteca și-a reafirmat rolul important în promovarea culturii, a educației și a marilor personalități românești care au dus faima țării noastre peste hotare.

Activitatea dedicată lui Constantin Brâncuși a reprezentat un prilej de reflecție asupra valorilor autentice ale artei și asupra importanței patrimoniului cultural românesc. Participanții au plecat cu impresii frumoase, cu noi cunoștințe și cu dorința de a descoperi mai mult din universul fascinant al artei românești.

În cadrul programului cultural-educativ desfășurat la bibliotecă, a avut loc o activitate dedicată marelui sculptor român Constantin Brâncuși, personalitate remarcabilă a artei universale și simbol al creativității românești. Evenimentul a reunit cititori, elevi și iubitori de cultură, oferindu-le ocazia de a descoperi viața, opera și moștenirea artistică a celui care a revoluționat sculptura modernă.

Activitatea a debutat cu o prezentare amplă despre copilăria lui Brâncuși, născut în satul Hobița, județul Gorj, într-o familie simplă de țărani. Participanții au aflat cum pasiunea pentru artă și talentul său excepțional l-au ajutat să depășească numeroase greutăți și să ajungă unul dintre cei mai apreciați sculptori ai lumii. Au fost evidențiate perseverența, curajul și dorința sa de a crea opere care să transmită emoție și profunzime spirituală.

În cadrul întâlnirii, au fost prezentate informații și imagini despre cele mai cunoscute creații ale artistului: „Coloana Infinitului”, simbol al sacrificiului și al aspirației spre înălțare, „Poarta Sărutului”, reprezentare a iubirii și a unirii sufletești, dar și „Masa Tăcerii”, operă care exprimă reflecția și liniștea interioară. Participanții au urmărit cu interes explicațiile despre semnificația acestor sculpturi și despre felul în care Brâncuși a reușit să transforme formele simple în adevărate capodopere ale artei moderne.

Pe parcursul activității au avut loc lecturi, discuții și momente interactive, în cadrul cărora elevii și cititorii și-au exprimat impresiile despre operele sculptorului și despre importanța păstrării valorilor culturale românești. De asemenea, au fost prezentate citate celebre ale artistului, care au inspirat participanții să privească arta ca pe o formă de exprimare a sufletului și a libertății interioare.

FIRMA DE EXERCİȚIU

5 Iunie 2026

Firma de exercițiu „La Belle Époque” nu a fost doar un proiect școlar, ci o experiență în a pregăti pentru viitor. Prin intermediul acesteia am dobândit cunoștințe practice, am format relații frumoase cu colegii și profesorii coordonatori și am înțeles mai bine cerințele mediului de afaceri. Consider că această experiență a avut un rol important în dezvoltarea mea și sunt recunoscătoare pentru oportunitatea de a face parte din această echipă.

Privind în urmă, pot spune că timpul petrecut în cadrul firmei de exercițiu a fost unul plin de provocări, învățare și dezvoltare personală. Ceea ce am acumulat aici mă va ajuta cu siguranță în parcursul meu profesional și îmi va rămâne o amintire frumoasă din anii de liceu. Firma de exercițiu „La Belle Époque” a demonstrat că învățarea poate depăși limitele clasei și poate deveni o experiență practică, utilă și memorabilă pentru fiecare elev implicat.

EXPERIENȚĂ, DEZVOLTARE ȘI PREGĂTIRE PENTRU VIITOR

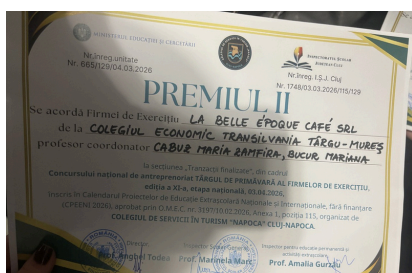
Participarea la firma de exercițiu „La Belle Époque” a fost una dintre cele mai interesante experiențe din perioada liceului. Prin activitățile desfășurate, am avut ocazia să descopăr cum funcționează o companie și cât de importantă este colaborarea dintre membrii unei echipe.

În cadrul firmei de exercițiu am învățat să lucrez în echipă, să comunic eficient cu colegii și să colaborez pentru atingerea unor obiective comune. Am descoperit cât de importantă este organizarea muncii, respectarea termenelor și asumarea responsabilităților. Fiecare activitate desfășurată a contribuit la dezvoltarea unor competențe care îmi vor fi utile atât în viața profesională, cât și în cea personală.

De asemenea, doresc să îmi exprim recunoștința față de profesorii coordonatori Cabuz Maria și Bucur Mariana, care au avut un rol esențial pe parcursul activității mele în cadrul firmei de exercițiu. Pe tot parcursul proiectului, Un aspect important al acestei experiențe a fost că m-au îndrumat cu răbdare, mi-au explicat fiecare

familiarizarea cu documentele și procesele etapă și m-au ajutat să înțeleg mai bine modul de specifice unei firme. Am învățat cum se funcționează al unei firme reale, oferindu-mi sprijin realizează diferite documente comerciale, cum constant atunci când am întâmpinat dificultăți. De se desfășoară relațiile dintre companii și cât de asemenea, datorită lor am reușit să capăt mai multă încredere în propriile abilități, să comunic mai eficient și importantă este o bună gestionare activităților. De asemenea, am înțeles rolul să lucrez mai organizat în echipă. Îndrumarea și promovării și al imaginii unei firme, precum și implicarea lor au contribuit semnificativ la dezvoltarea impactul pe care profesionalismul îl are asupra mea personală și profesională în cadrul acestui proiect. succesului unei afaceri.

Participarea la diverse activități și proiecte organizate în cadrul firmei de exercițiu mi-a oferit oportunitatea de a-mi dezvolta creativitatea, spiritul de inițiativă și capacitatea de adaptare. Am învățat să găsesc soluții la diferite probleme, să îmi exprim ideile și să contribuie activ la realizarea sarcinilor primite. Totodată, am câștigat mai multă încredere în propriile abilități și am înțeles importanța unei atitudini pozitive și profesioniste.

Primul meu an de liceu. Un an plin de experiențe

Primul an de liceu a fost o perioadă plină de emoții, provocări și amintiri frumoase. Am pășit în această etapă cu multe întrebări și curiozități, iar acum pot spune că a fost un an în care am învățat multe lucruri, atât la școală, cât și în afara ei. Una dintre cele mai importante experiențe a fost participarea la un proiect de ecologizare. Împreună cu colegii mei, am strâns deșeuri din diferite zone și am contribuit la păstrarea unui mediu mai curat. Această activitate m-a făcut să înțeleg cât de important este să protejăm natura și să fim responsabili față de comunitatea în care trăim.

De asemenea, clasa noastră a participat la Târgul de Toamnă organizat de școală. Am muncit împreună pentru pregătirea standului, am adus produse și decorațiuni tematice, iar efortul nostru a fost răsplătit cu locul I. A fost un moment de bucurie și mândrie pentru întreaga clasă, care ne-a unit și mai mult. Pe lângă activitățile școlare, am petrecut timp și alături de colegii mei în afara școlii. Ieșirile prin oraș ne-au oferit ocazia să ne cunoaștem mai bine, să legăm prietenii și să construim amintiri care vor rămâne speciale pentru noi. Un alt moment frumos a fost perioada sărbătorilor de iarnă, când am decorat clasa pentru Crăciun. Am împodobit bradul, am pus luminițe și decorațiuni festive, transformând sala de clasă într-un loc primitor și plin de atmosferă de sărbătoare.

Privind în urmă, primul meu an de liceu a însemnat mult mai mult decât lecții și note. A fost un an în care am participat la activități interesante, am cunoscut oameni noi și am învățat ce înseamnă spiritul de echipă. Sunt recunoscător pentru toate experiențele trăite și aștept cu entuziasm anii care urmează.

Karina CAMPIAN, Remus CABUZ
Clasa a IX-a F

INTERNATUL COLEGIULUI ECONOMIC,

*pregătit pentru
anul școlar viitor*

La final de an școlar, Internatul Colegiului Economic a trecut printr-o serie de renovări și modernizări, pentru a le oferi elevilor un spațiu sigur, curat și primitor.

Spații recent renovate

Condiții îmbunătățite
de cazare

Siguranță și confort
pentru toți elevii

Personal dedicat
și grijuliu

Ne dorim ca internatul să fie
mai mult decât un loc de cazare:
o a doua casă pentru fiecare elev!

Autor: Matei Sorina – administrator

Experiența mea în proiectul Erasmus VET Paralia Katerini, Grecia

Drumul către Grecia a fost lung, dar entuziasmul nostru era și mai mare. Toată lumea cunoaște poveștile și frumusețile Greciei, iar noi abia așteptăm să le descoperim pe propria piele. După aproximativ 16 ore de călătorie, am ajuns în sfârșit în Paralia Katerini. Vremea nu era tocmai perfectă, însă acest lucru nu ne-a descurajat deloc.

Ne-am acomodat rapid și am început să îi cunoaștem pe ceilalți participanți și pe gazdele noastre. Eram cazați la hotelul Actin Sun, aflat la doar câteva minute de plajă și, cel mai important, foarte aproape de locul nostru de practică – chiar în bucătăria hotelului. Totul părea ideal.

Prima întâlnire de grup a fost plină de emoții și curiozitate. Alături de noi se afla și un grup din județul Cluj. Ne-am prezentat, am aflat cum va funcționa programul și cum urmau să se desfășoare activitățile din următoarele două săptămâni. A doua zi am început practica. Ajunși în bucătărie, am fost întâmpinați de șeful bucătar, un om extraordinar, care ne-a primit cu brațele deschise. Ne-a salutat chiar în limba română, lucru care ne-a surprins plăcut, mai ales că în Paralia trăiesc și lucrează mulți români. Prima noastră sarcină a fost pregătirea a aproximativ 80 de sandvișuri pentru copiii care plecau în excursii. Pentru mine a fost o activitate deosebită. Mă gândeam că, în zilele următoare, și eu voi merge în excursii și poate voi mânca un sandviș pregătit chiar de mâinile mele. Și exact asta s-a întâmplat. Am gustat unul dintre sandvișurile făcute de mine și pot spune că a avut un gust aparte.

Pe lângă practică, am avut ocazia să vizităm locuri extraordinare. Prima destinație a fost Muntele Olimp. Ni se spusese că vom avea mult de urcat și că va fi frig, așa că toată lumea era pregătită pentru o adevărată aventură montană. În realitate, am făcut o plimbare relaxantă pe la baza muntelui, suficientă însă pentru a admira peisajele spectaculoase și atmosfera specială a locului.

Am vizitat apoi Salonicul, un oraș vibrant și plin de viață, aflat la aproximativ două ore de Paralia. Portul, străzile animate și istoria bogată a orașului ne-au impresionat pe toți. Am avut senzația că am descoperit doar o parte din farmecul său, dar suficient cât să ne dorim să revenim

Unul dintre cele mai impresionante locuri a fost Meteora. Mănăstirile construite pe stânci par desprinse din filme și demonstrează câtă muncă și perseverență au fost necesare pentru ridicarea lor. Liniștea, pacea și priveliștea de acolo sunt greu de descris în cuvinte și imposibil de uitat.

Am ajuns și în Edessa, unde am admirat celebra cascadă de aproximativ 70 de metri înălțime. Ghidul nostru, domnul Toni, ne-a provocat să coborâm pentru o fotografie, avertizându-ne că ne vom întoarce uzi. Nu l-am crezut. Noi, cei de la Economie, convinși că suntem cei mai curajoși, am coborât fără ezitare. Nu a trecut mult și stropii puternici ai cascadei ne-au udat complet. Am râs, ne-am făcut poze și am creat amintiri pe care cu siguranță le vom povesti mult timp de acum înainte.

O altă experiență specială au fost băile termale din Pozar. Pentru mine era prima dată într-un astfel de loc și am rămas impresionat. Apa termală, cu o temperatură de aproximativ 37 de grade, era perfectă. Puteai sta liniștit alături de colegi, povestind și bucurându-te de peisajul superb.

Pe parcursul proiectului am avut timp pentru toate: practică, workshop-uri, excursii, dar și momente de relaxare – plimbări pe malul mării sau degustarea preparatelor locale. Totul a fost echilibrat și bine organizat.

Am recomandat mereu această experiență tuturor, pentru că Erasmus înseamnă mult mai mult decât o simplă deplasare. Înseamnă învățare, independență, prietenii și amintiri care rămân pentru totdeauna. Mă consider norocos că am avut ocazia să particip la astfel de proiecte și să descopăr din interior ce înseamnă această experiență.

La final, le mulțumesc colegilor mei, elevi ai claselor a X-a și a XI-a de la Colegiul Economic Transilvania, care mi-au fost alături în aceste două săptămâni memorabile. De asemenea, adresez mulțumiri doamnelor profesoare Grama Cristina și Fărcaș Maria pentru sprijinul, răbdarea și susținerea oferite pe tot parcursul proiectului.

Aceste două săptămâni în Grecia nu au fost doar o experiență Erasmus VET, ci o lecție de viață pe care o voi purta mereu cu mine.

**Elev: Solovăstru Bogdan, Clasa a XI-a G
Colegiul Economic „Transilvania” Târgu Mureș**

La final de lectură...

Fiecare număr al revistei „Ecoul Filelor” este mai mult decât o colecție de articole. Este o mărturie a vieții școlii noastre, a pasiunii pentru educație, lectură și cultură. În aceste pagini se regăsesc idei, experiențe, emoții și proiecte care au adus împreună profesori, elevi și colaboratori.

Mulțumim tuturor autorilor care au ales să împărtășească din cunoștințele și experiențele lor. Mulțumim elevilor pentru creativitate, profesorilor pentru implicare și tuturor celor care au sprijinit realizarea acestui număr.

Sperăm ca fiecare articol să lase în urmă o idee, o întrebare sau inspirația de a deschide o nouă carte. Biblioteca rămâne locul în care fiecare cititor își poate găsi propria poveste, iar această revistă își propune să păstreze vie legătura dintre oameni, cărți și educație.

Vă mulțumim că ați fost alături de noi.

Ne revedem în ediția următoare a revistei „Ecoul Filelor”.

Colectivul de redacție
Colegiul Economic „Transilvania”
Târgu Mureș

Rămânem conectați!

E-mail:
revistabibliotecii.eco@gmail.com

Website:
www.colegiuleconomic-transilvania.ro

Adresă:
Str. Călimanului, nr. 1
Târgu Mureș

*„Cărțile sunt prietenii care nu ne dezamăgesc niciodată,
mentorii care nu ne părăsesc și luminile care ne ghidează în orice întuneric.”*

Cicero